

Archeologienota

Veurne Duinkerkestraat 28

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Gwendy WYNS

18-10-2023

Titel: Archeologienota Veurne Duinkerkestraat 28

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Gwendy Wyns

Uittreksels uit CartoWeb.be met toelating van het Nationaal Geografisch Instituut C18084 - www.ngi.be

Projectcode bureauonderzoek: 2023J79

Intern projectnummer: 2023.160

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Veurne, Duinkerkestraat 28 - Pieter Benoitlaan 58

Lambertcoördinaten: X: 30147,53 en Y: 196910,25; X: 30225,78 en Y: 196955,74

Oppervlakte plangebied: 777m²

Kadastergegevens: Veurne, afdeling 1, sectie A, perceel 57F3, 57C11 (zie figuur 9)

Topografische kaart: zie figuur 7 en 8

Betrokken actoren: Bert Acke (assistent-archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Gwendy Wyns (assistent-archeoloog)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Moerbeke-Waas, 18/10/2023

© Acke & Bracke bv, Dorpvaart 76, 9180 Moerbeke-Waas. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1.	INLEIDING	4
1.1.	WETTELIJK KADER	4
1.2.	ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1.	VRAAGSTELLING	4
1.2.2.	RANDVOORWAARDEN	4
1.3.	WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1.	MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2.	ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	6
1.3.3.	ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4.	WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5.	SELECTIE BRONNEN	6
2.	BUREAUONDERZOEK	7
2.1.	HUIDIGE TOESTAND	7
2.2.	GEPLANDE WERKEN	11
2.3.	LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	12
2.3.1.	TOPOGRAFISCHE SITUERING	12
2.3.2.	LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	14
2.3.3.	BODEMKUNDIGE SITUERING	16
2.3.4.	GEOLOGISCHE SITUERING	16
2.4.	HISTORISCHE EN ARCHEOLOGISCHE SITUERING	19
2.5.	ARCHEOLOGISCHE SITUERING	30
3.	SYNTHESE	32
3.1.	ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	32
3.2.	AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	33
3.3.	BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	33
4.	SAMENVATTING	35
5.	BIBLIOGRAFIE	37
6.	BIJLAGES	38

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het stedenbouwkundige handelingen te Veurne Duinkerkestraat 28 (provincie West-Vlaanderen), gelegen binnen woongebied en binnen een archeologische zone, en waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 300m² of meer bedraagt en de bodemingreep 100m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en diens omgeving. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaard gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het uiteindelijke doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied en van de directe omgeving werd de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) geraadpleegd.¹ Deze online databank is uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met hetgene dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

¹ <https://cai.onroenderfgoed.be/>

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

In eerste instantie werd gestart met het bureauonderzoek waarbij de diverse beschikbare bronnen geraadpleegd worden. Daarnaast werd in detail bekeken wat de huidige toestand is van het plangebied en werden de geplande werkzaamheden onder de loep genomen. Op basis van deze gegevens samen werd afgetoetst of ten eerste verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

1.3.5. Selectie bronnen

De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd niet opportuun geacht.

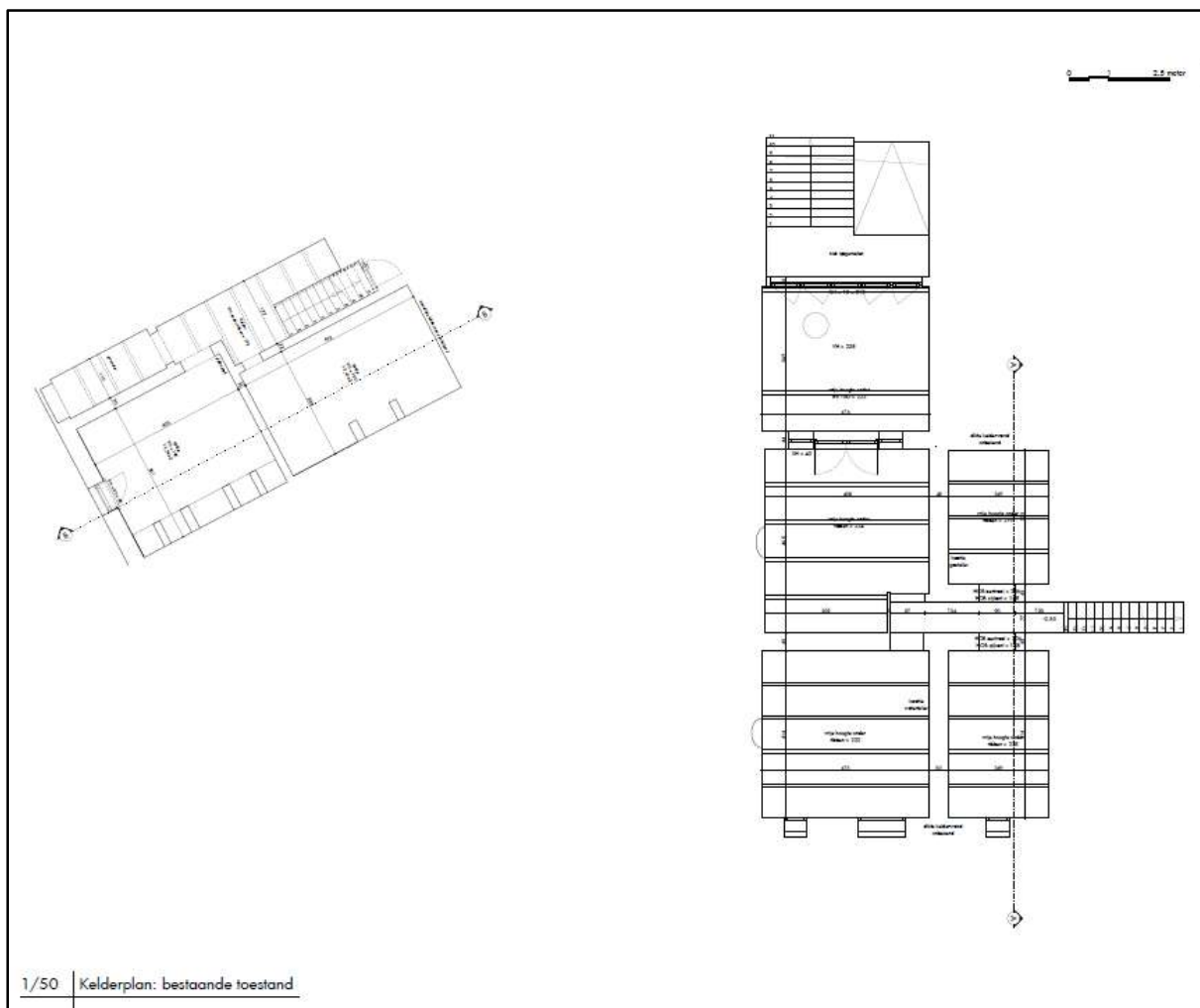
2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het plangebied is ca. 777m² groot en heeft een onregelmatige vorm. Het grenst in het noorden aan de Duinkerkestraat en in het noordoosten aan de Peter Benoitlaan. Aan straatzijde zijn de woningen Duinkerkestraat 2 en Peter Benoitlaan 58 gelegen, bestaande uit een hoofdgebouw en aanbouwen aan de straatzijde en een tuin met achteraan. Beide hoofdgebouwen zijn onderkelderd.

Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2022 (bron: geopunt.be).

Figuur 3 Kelderplan, het noorden bevindt zich linksonder (bron: initiatiefnemer).

Figuur 4 Beeld op de gebouwen aan de zijde Duinkerkestraat (bron: <https://www.google.com/maps>).

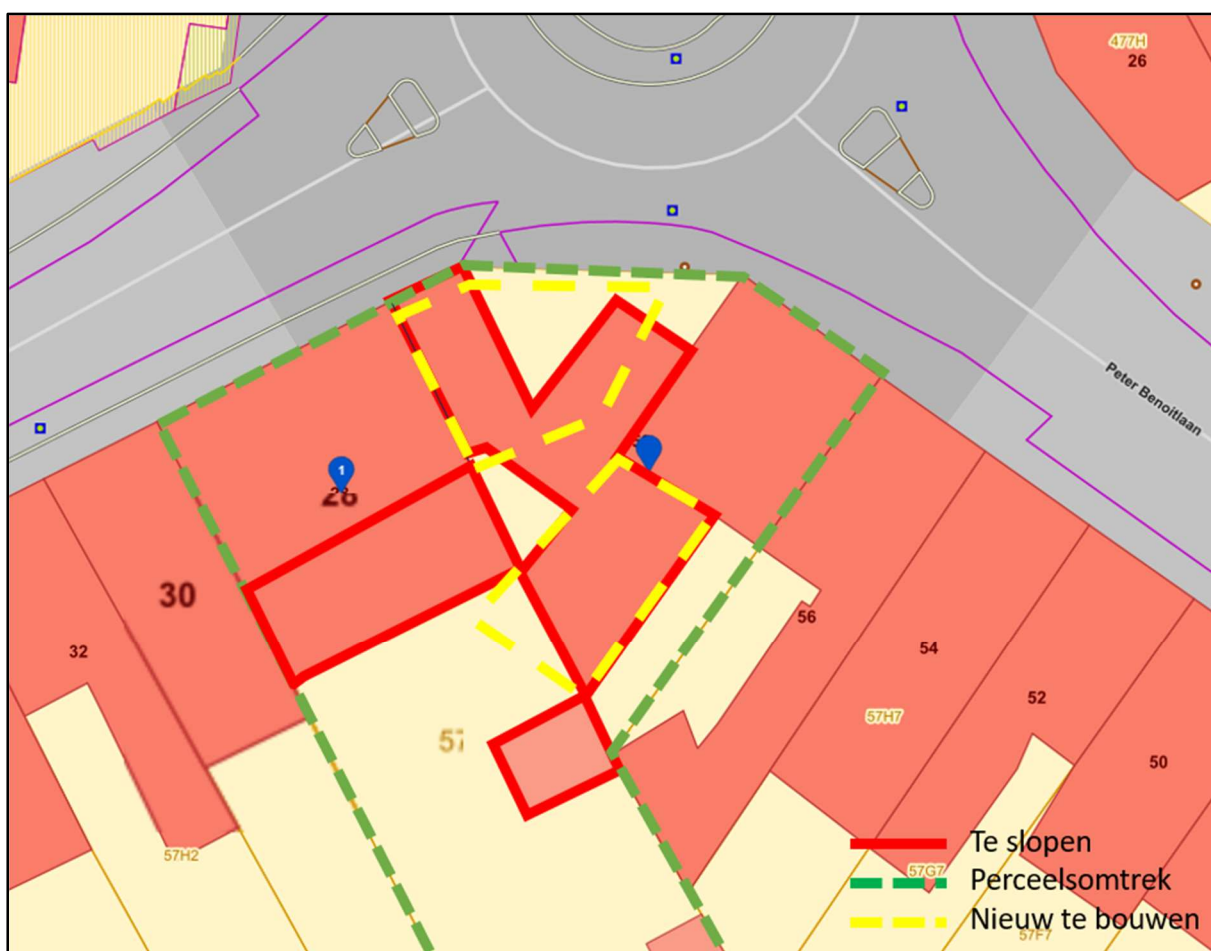

Figuur 5 Beeld op de gebouwen aan de zijde Peter Benoitlaan (bron: <https://www.google.com/maps>).

2.2. Geplande werken

De werken houden de renovatie van de bestaande hoofdgebouwen in, alsook de sloop van enkele bijgebouwen en de nieuwbouw van 2 nieuwe gebouwen. Bij de renovatie worden de kelders, deels herbruikt, deels gedempt. De nieuwe gebouwen, die niet worden onderkelderd, vallen zo goed als volledig binnen de footprint van de huidige bebouwde en verharde zone van het terrein. De tuin wordt heraangelegd. Ter hoogte van de nieuwe gebouwen zal de bodemingreep algemeen niet dieper gaan dan de verstoring veroorzaakt door de huidige bebouwing, met plaatselijk misschien een iets diepere bodemingreep voor funderingen en nutsvoorzieningen. De renovatie van de bestaande, onderkelderde gebouwen brengt geen nieuwe bodemingreep met zich mee. De bodemimpact ter hoogte van de heraan te leggen tuin zal ca. 40cm diep gaan.

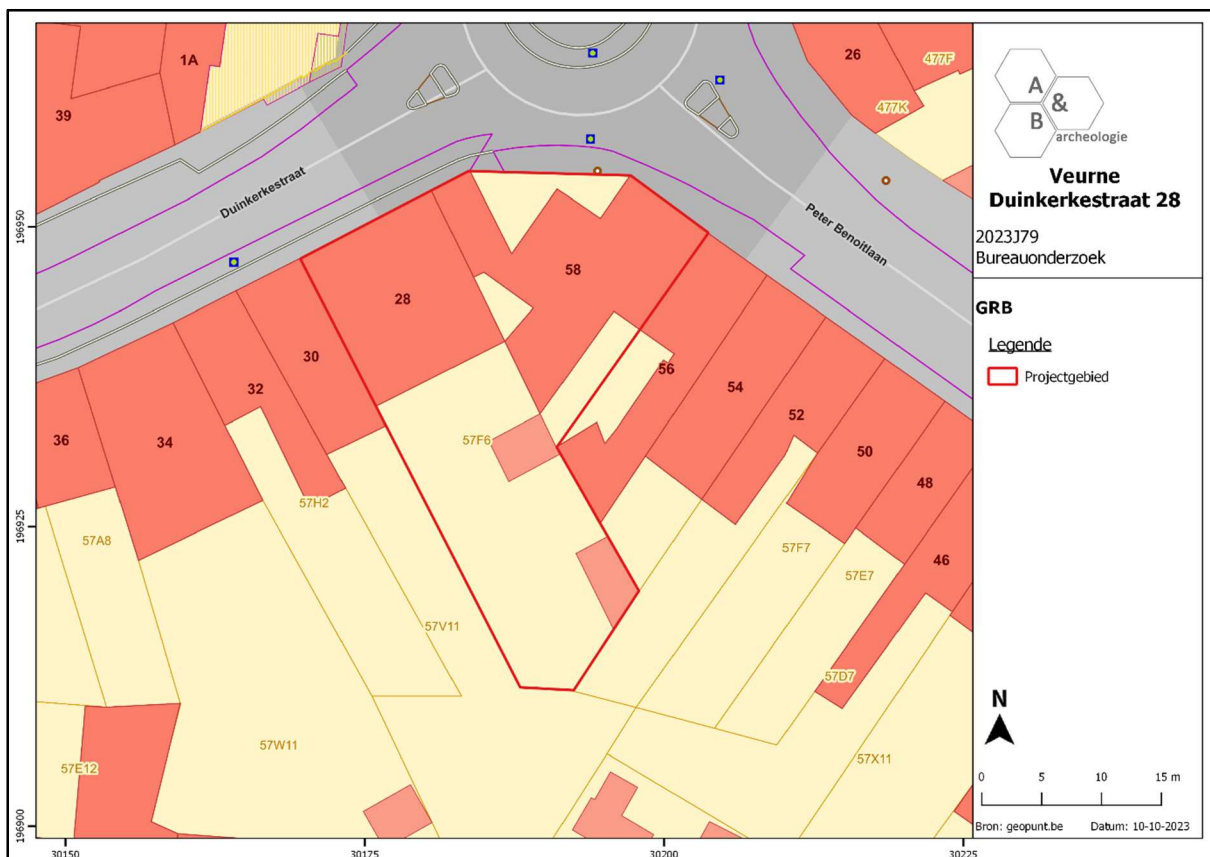
De gedetailleerde plannen zijn in de bijlage achteraan de archeologienota te vinden.

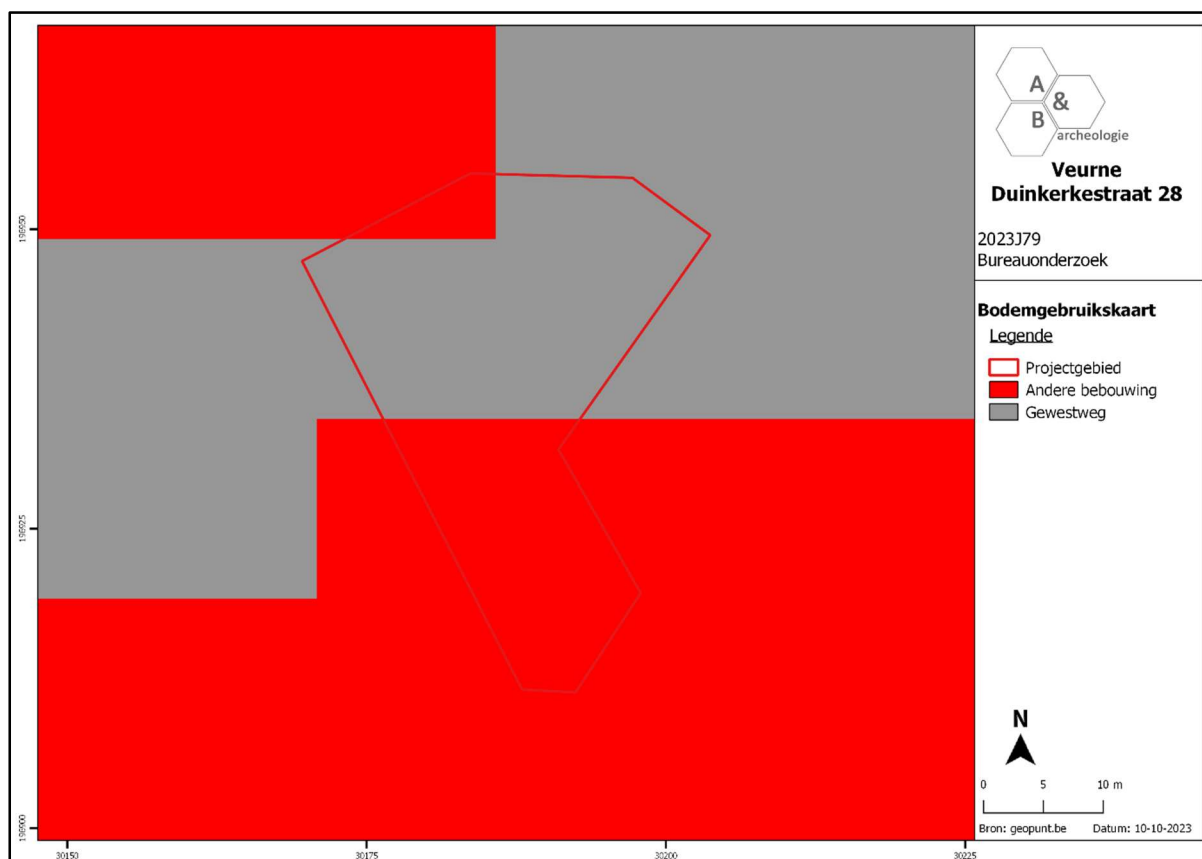
Figuur 6 Schematische weergave van de te slopen en de nieuw te bouwen volumes (bron: initiatiefnemer).

Figuur 8 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 9 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

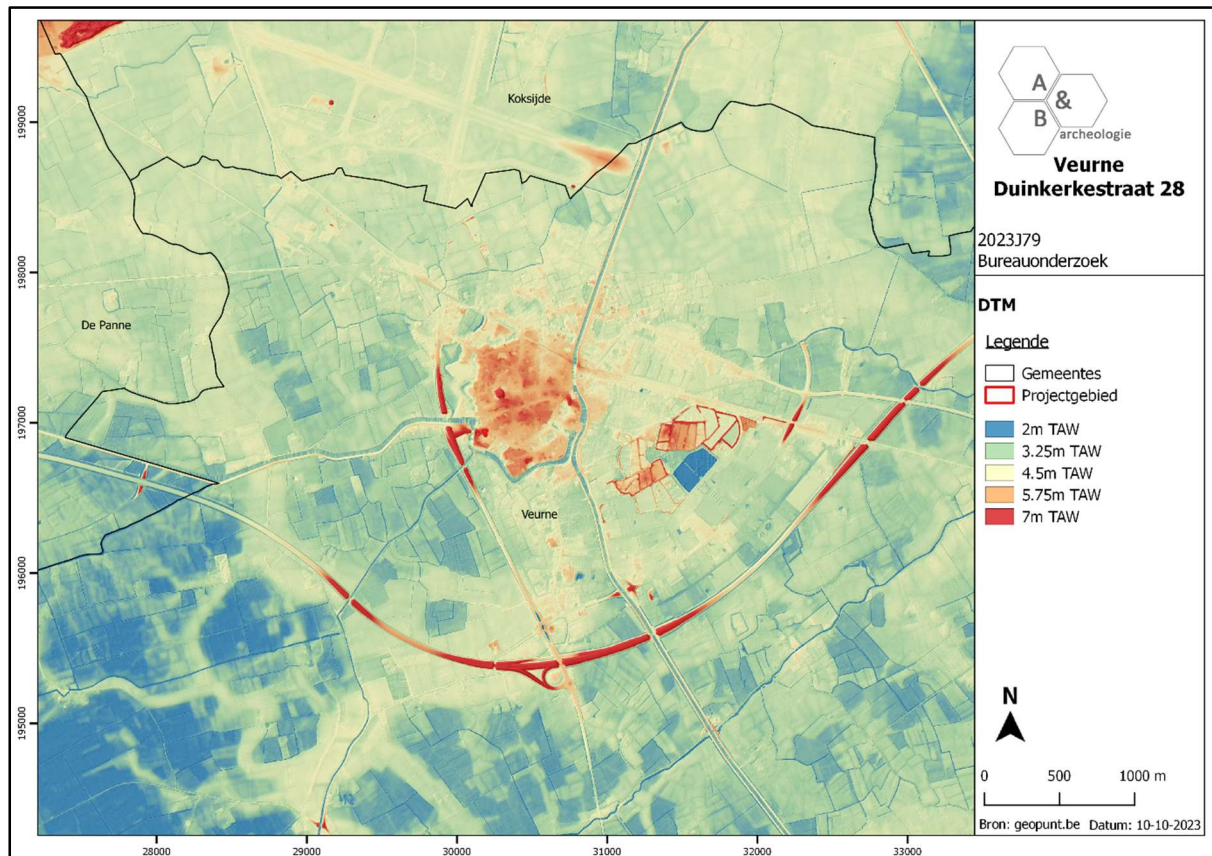

Figuur 10 Zicht op de bodemgebruiksk kaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

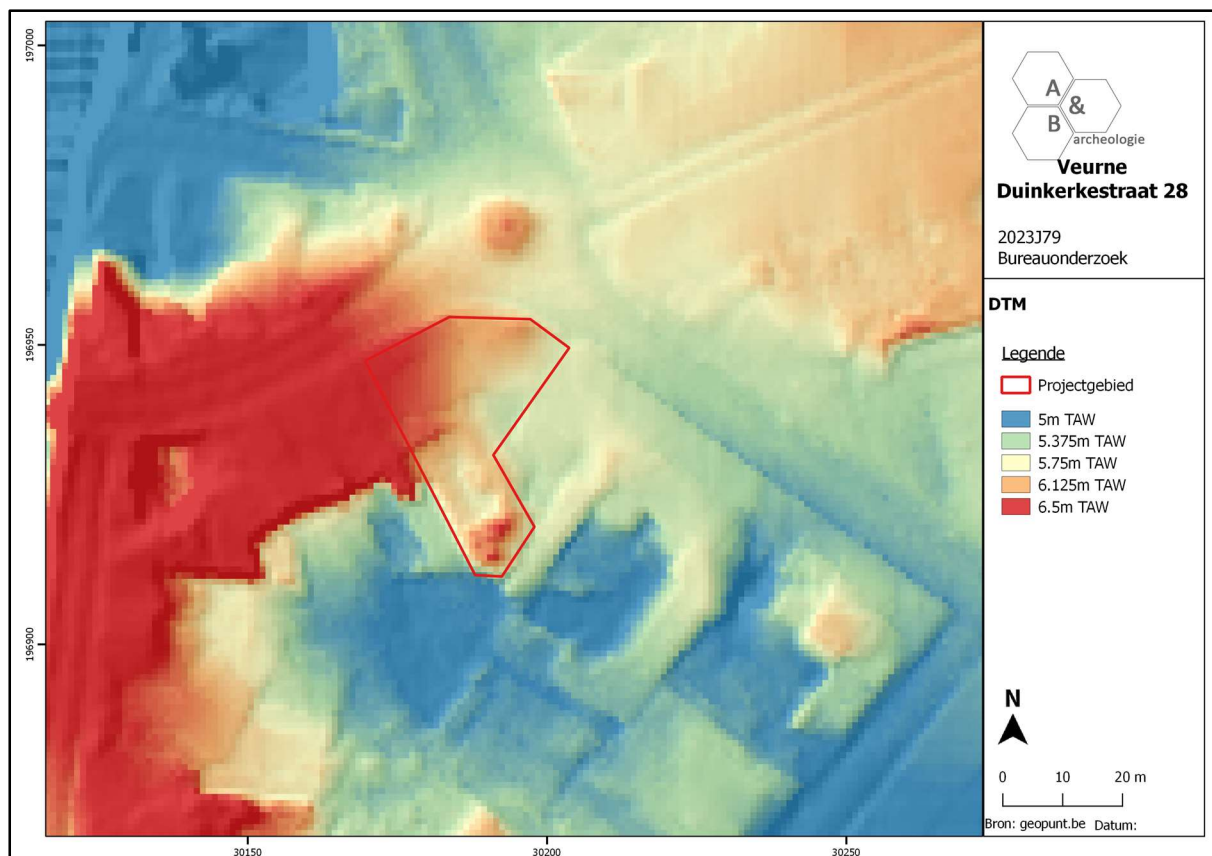
2.3.2. Landschappelijke situering

Veurne ligt in de kustvlakte, in de polders. De aanzet tot ontwikkeling komt er na de post-Romeinse overstromingen, op een verzande zijtak van de Avekapellegeul. De ondergrond bestaat dan ook hoofdzakelijk uit zandige geul- en oeverwalafzettingen, afgedekt met een dun verlandingskleilaagje. De Colme, nu gedempt en verderop als de Bergenvaart aangeduid, is vermoedelijk een restant van de oorspronkelijke geul. Dit is echter nog door geen enkele waarneming bevestigd. Het oorspronkelijk maaiveld bevindt zich net onder +4m TAW. De huidige topografie, waarbij het oppervlak rond +6m TAW schommelt, weerspiegelt de ontwikkeling die de stad tot diep in de 16de eeuw gekend heeft.⁶ Deze hogere ligging van de stadskern is duidelijk te zien op het digitale hoogtemodel. Het maaiveld op het plangebied schommelt inderdaad rond +6,00m TAW (tussen ca. +5,50 en +6,50m TAW), met de hoogste waarden in het (noord)westen. De potentiële bodemerosiekaart toont, gezien de ligging in stadscontext, geen informatie voor het projectgebied.

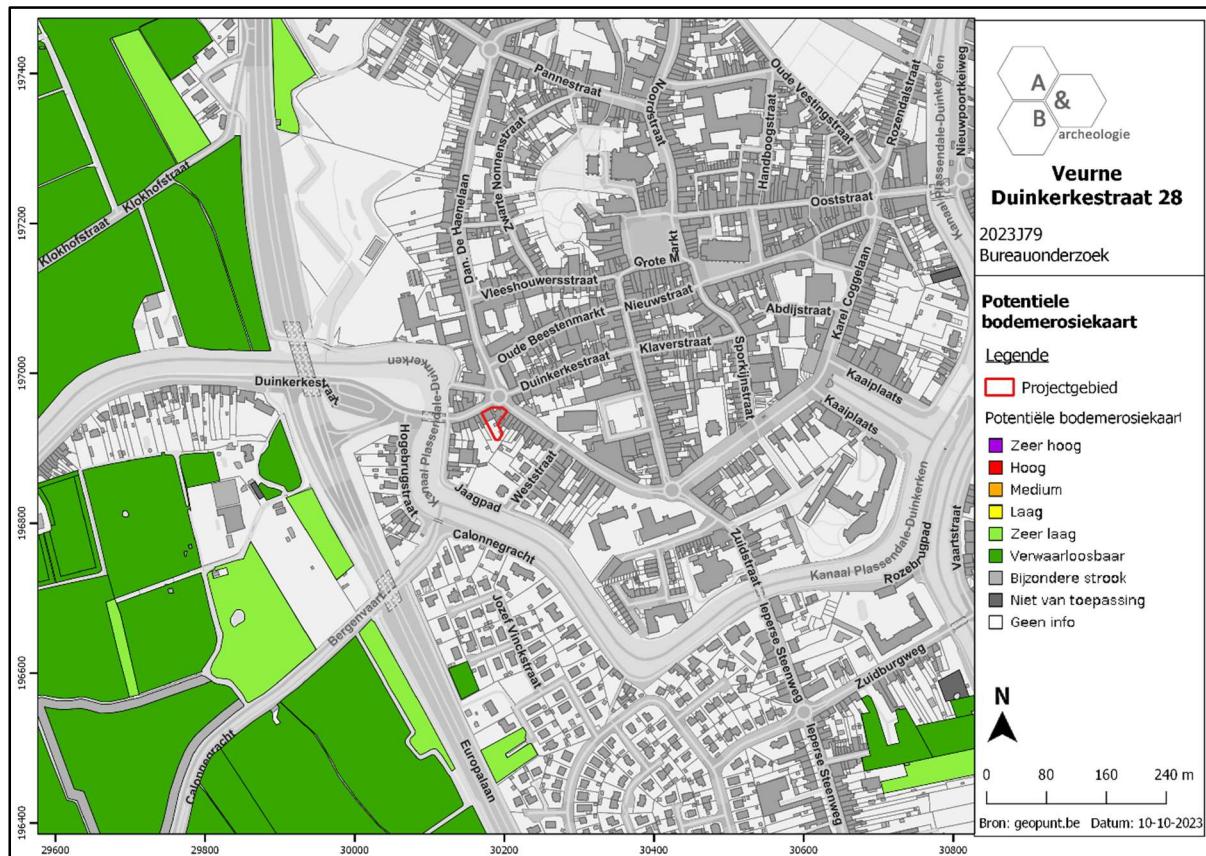
⁶ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/140015>

Figuur 11 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).

Figuur 12 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).

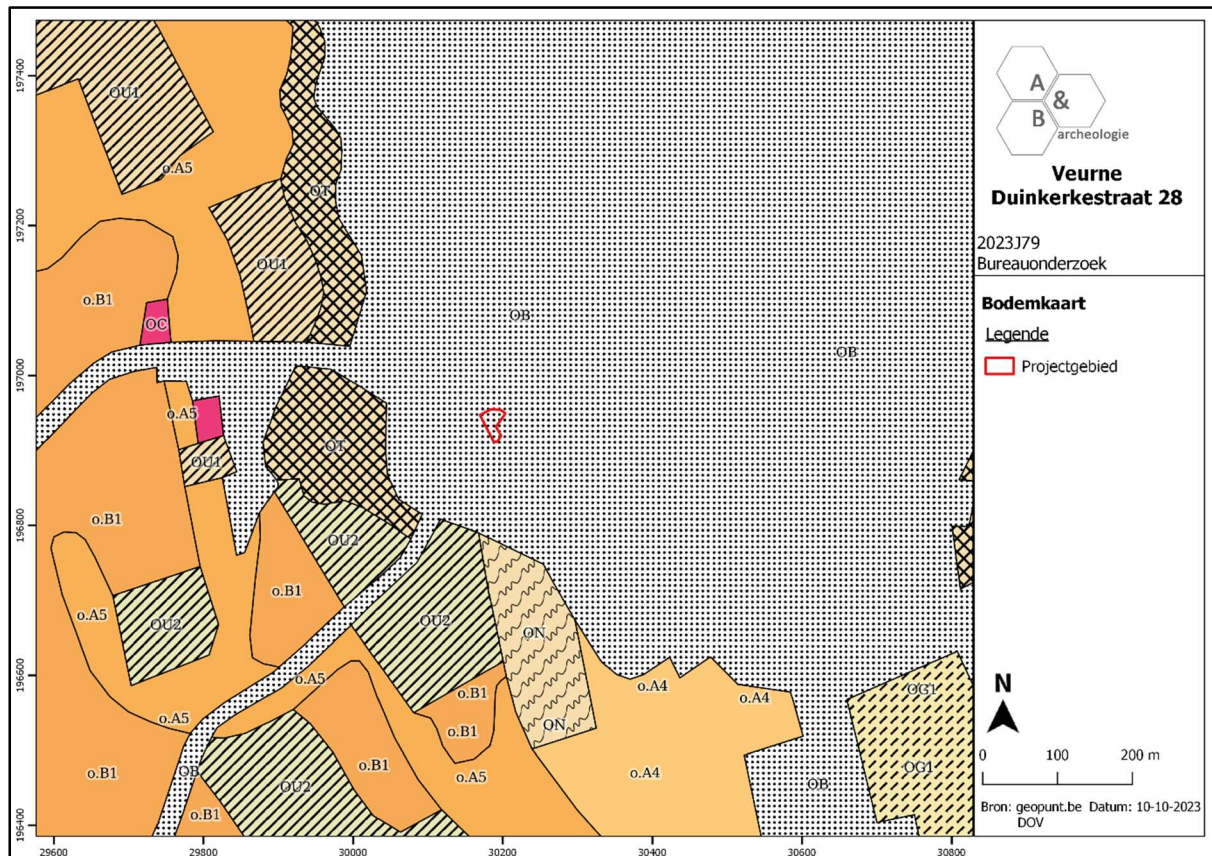
Figuur 13 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).

2.3.3. Bodemkundige situering

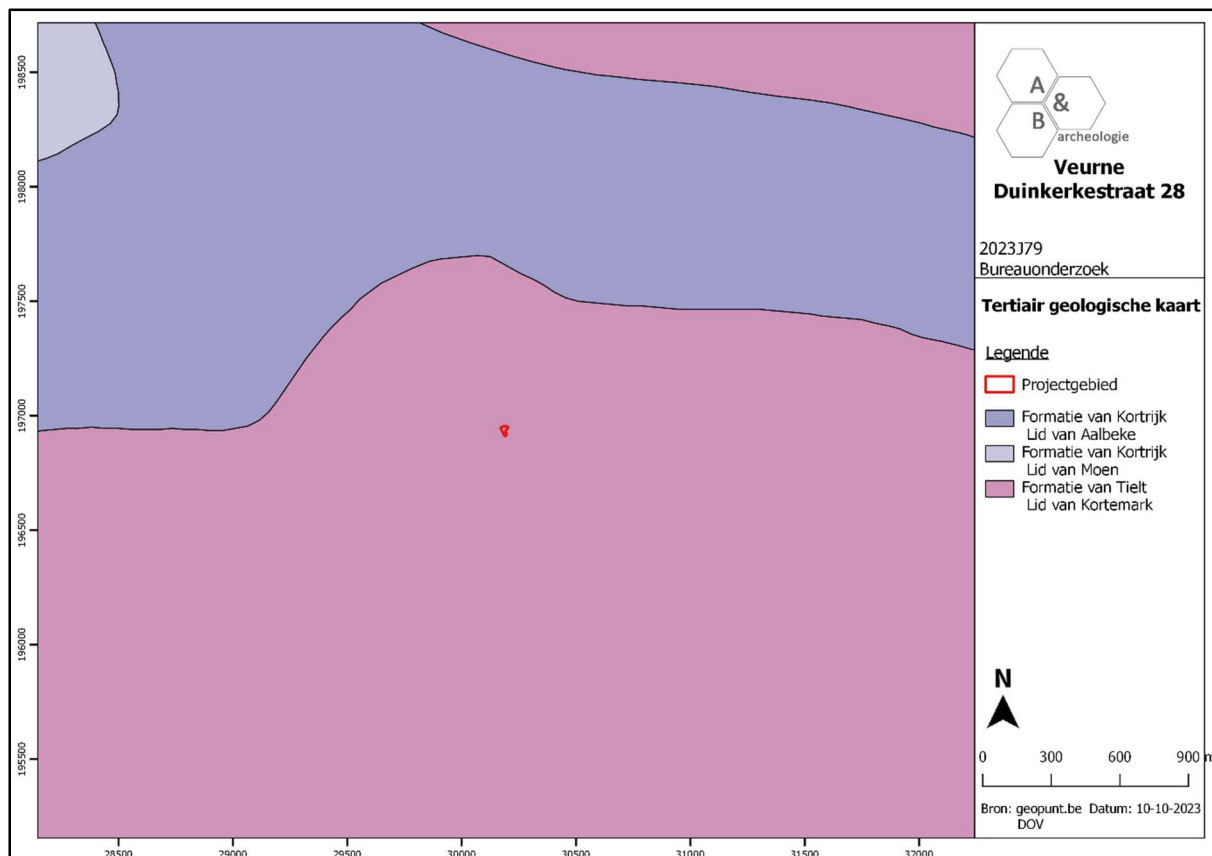
Het plangebied wordt gekarteerd als OB. Soms wordt het bodemprofiel door het ingrijpen van de mens gewijzigd of vernietigd (kunstmatige gronden). De bodems in de bebouwde zone (OB) zijn daar een voorbeeld van. Ten westen van de stad zijn onder meer uitgeveende gronden en kleigie kreekruiggronden te vinden.

2.3.4. Geologische situering

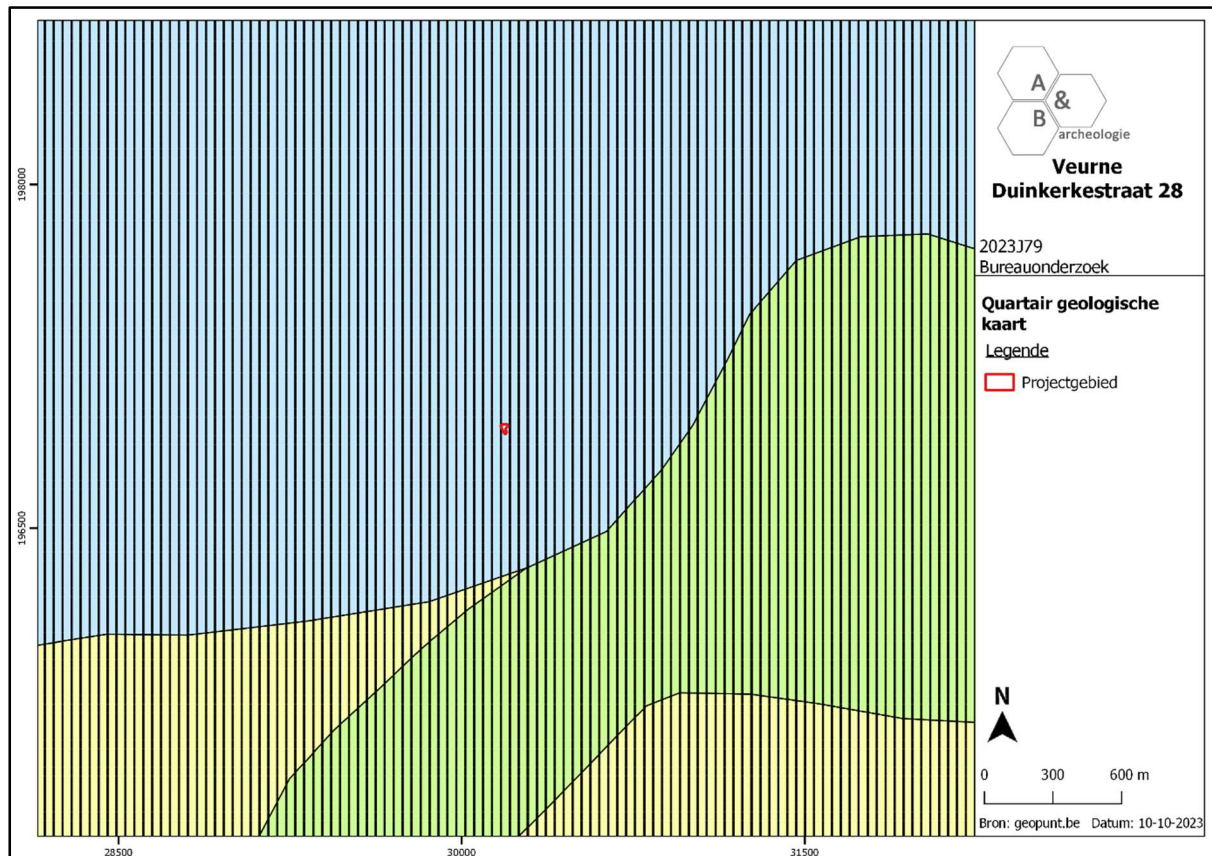
De tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Tielt, meer bepaald het Lid van Kortemark: grijze tot groengrijze klei tot silt, dunne banken zand en silt. De Quartair geologische kaart geeft aan dat het plangebied bestaat uit het type 11c omschreven als volgt: Holocene en/of Tardiglaciale getijdenafzettingen (c) bovenop de Pleistocene sequentie (11). De geomorfologische kaart voor deze streek is niet voorhanden en kan dus niet worden afgebeeld.

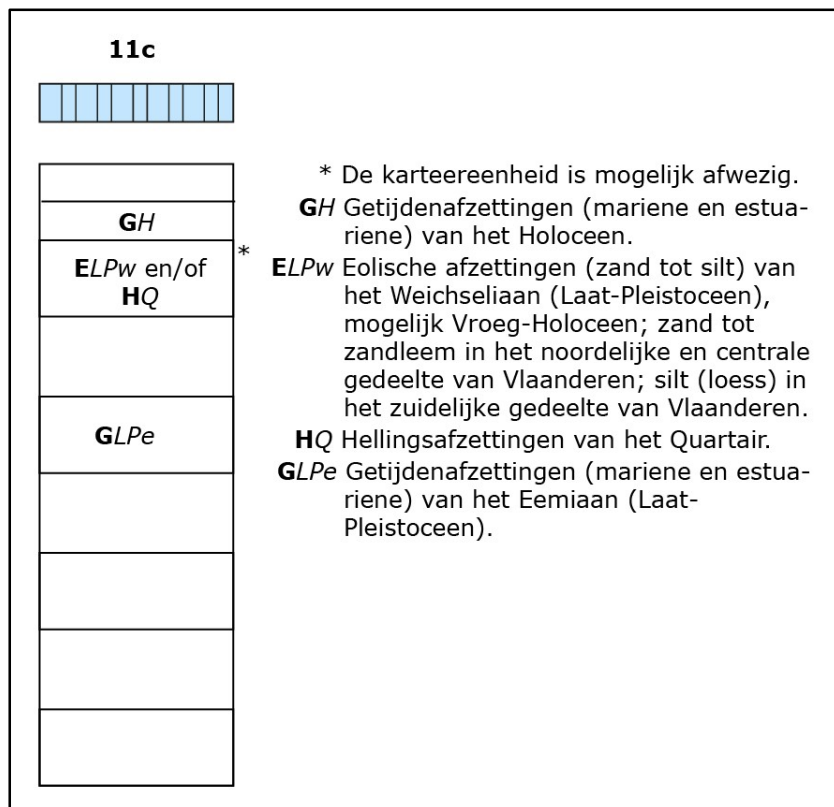
Figuur 14 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).

Figuur 15 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 16 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 17 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

2.4. Historische en archeologische situering

- Algemeen⁷

Hoewel er aanwijzingen zijn voor verspreide bewoning in de Romeinse periode, duikt de oudste vermelding van Veurne op in 877, in het diploma waarin Karel de Kale de bezittingen van de Sint-Bertinusabdij (Sint-Omaars) bevestigt. Deze abdij was grootgrondbezitter in Vlaanderen in de vroege middeleeuwen. De naam verwijst naar de geul - een zijtak van de Avekapellegeul - waarlangs de nederzetting ontstond. Het ontstaan van Veurne als stad ligt in de inplanting van een vluchtburcht op een verzande zijtak van de Avekapellegeul. Historisch wordt dit gekoppeld aan de kort voor 891 opgerichte 'castella recens facta', uit de *Miracula Sancti Bertini*. Vluchtburchten, wijkplaatsen voor de plaatselijke bevolking, zijn geïnstalleerd op initiatief van de Vlaamse graaf Boudewijn II en bedoeld om aan de impact van de Noormanneninvallen te weerstaan. De sporen van deze ronde burcht (diameter: 180m) zijn bewaard in het stratenpatroon van de binnenstad (Noordstraat, Pannestraat, Vleeshouwersstraat, Grote Markt en Zwarte Nonnenstraat). Twee kruisende wegen, waarvan de Witte Kanunnikstraat-Zuidstraat en de Citernestraat een reminiscentie zijn, deelden het areaal op. Na het wegvallen van de dreiging van de Noormannen bleef het terrein van de vluchtburcht in eerste instantie grafelijk bezit. Veurne werd dan ook kasselrijhoofdplaats, wat de organisatie van de grafelijke administratie en de inplanting van de motte van de burggraaf meebracht (naast de huidige Grote Markt). Aan de burchtkapel (O.-L.-Vrouw), later de Walburgakerk, raakte al in de 11de eeuw een kapittel van seculiere kanunniken verbonden. De kerk werd in de tweede helft van de 10de eeuw door de graaf van Vlaanderen begiftigd met de relieken van Sint-Walburga en kreeg zodoende de naam van deze heilige. De stedelijke nederzetting kwam oostelijk en zuidelijk, aansluitend op de Colme, tot stand, wat ook de aanleiding vormde voor de creatie van een (Sint-Niklaas)-kerk en een markt met halle. Al in het begin van de 12de eeuw breidde de stad zich ook ten zuiden van de Colme uit. Hier ontstond de Sint-Denijsparochie. In het begin van de 13de eeuw werd het toenmalig stadsareaal versterkt met een (aarden) wal (vermoedelijk met palissade) en een gracht. Door de toenemende politieke spanning tussen Vlaanderen (Ferrand van Portugal) en Frankrijk (Filips II August) werden Ieper, Veurne, Diksmuide en Lo in 1213-1214 in allerijl in staat van verdediging gebracht. Rond 1280 zou dit scenario zich herhalen. Nu gingen Gwijde van Dampierre en Filips II de Schone in de clinch. Hetzelfde tracé zou tussen 1388 en 1413 voorzien worden van een stenen stadsmuur en 7 poorten. De stad krijgt zo een zeshoekige plattegrond. Naar het einde van de 16de eeuw werden vier poorten met een bastion uitgerust. Het bolwerk aan de Oostpoort, dat in 1581 is aangelegd, is groter, omdat er ook een garnizoen moest kunnen in ondergebracht worden. De stad werd tussen 1692 en 1697 uitgebouwd tot een sterke, gebastioneerde vesting. Hieraan was een beperkte militaire infrastructuur verbonden met officierenverblijven, een kazerne en een kruitmagazijn. In de stad komen belangrijke burgerlijke en kerkelijke gebouwen tot stand, waarvan sommige enkele keren van locatie veranderden. Er was ook een stedelijke en grafelijke (kasselrij) infrastructuur, zoals een halle. Het begijnhof wordt voor het eerst vermeld in 1273. De alexianen of cellebroeders vestigden zich in 1427 in de stad, in dezelfde periode als de grauwezusters, die later overgaan naar de penitenten. Ook de grauwbroeders van de derde orde van Sint-Franciscus zoeken

⁷ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/140015>;

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/13967>;

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/3679>; <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/3652>

de stad op. Ten slotte is er nog een refuge van de Duinenabdij en een Tempelhof, dat later plaats zal ruimen voor de kapucijnen. Na de godsdienstoorlogen namen de kerkelijke instellingen niet minder dan één derde van het stadsareaal in. Na 1600 bevonden er zich acht kloosters binnen de muren. In het begin van de 17de eeuw werden de kloosters van de zwarte zusters, de cellebroeders en de grauwezusters gerenoveerd. Daarbij komen het kapucijnenklooster in 1605, de oratorianen in 1713 en de norbertinessen of witte zusters in 1618. Het Sint-Jansgasthuis, dat ook in het begin van de 17de eeuw wordt opgetrokken, is eigenlijk een samentrekking van 3 gasthuizen o.a. het Gevegasthuis, dat al vermeld is in 1324. Tegen de Sint-Niklaaskerk werd al vóór 1120 een norbertijnenabdij (geëvolueerd uit een kapittel van reguliere kanunniken) aangebouwd. In 1170 verhuisde de abdij buiten de muren, waar net buiten de Oostpoort op een groot domein het abdijcomplex werd opgetrokken. De norbertinessen trokken naar 's Heerwillemkapelle (Groot Westhof). De godsdiensttroebelen op het einde van de 16de eeuw en de uitbreiding van de vestingswerken werden de abdij uiteindelijk fataal in 1578. In 1603 kwam de abdij opnieuw binnen de stadsmuren terecht, ditmaal in de zuidoostelijke sector, rond de Abdij-(poort), Klaver-(inrijpoort) en Boterweegschaalstraat (prelaatswoning). In 1797 komt een einde aan een bewogen bouwgeschiedenis. Een belangrijke artisanale zone was geënt op de Colme, gevat tussen de Vleeshouwersstraat - ook bekend als de 'potteriegracht' - en de Oude Beestenmarkt (de gedempte Colme). Hier waren o.a. de volders en dus ook de pottenbakkers te vinden. Vanaf 1618 namen de norbertinessen een deel van het terrein in. Veurne heeft een zeer interessant gebouwenpatrimonium, waarbij de nadruk ligt op de 13de, 14de eeuw en de 17de eeuw (Stadhuis, Landhuis, Vleeshuis, Hoge Wacht). Daaraan is dan ook een significant bodemarchief verbonden. Zo zijn er enkele 13de-eeuwse kelders van grote stadshuizen bewaard. Circa 1706 wordt een nieuwe bredere ring van versterkingen rondom de middeleeuwse stad opgetrokken door maarschalk Vauban, bestaande uit een vestingswal met bastions en ravelijnen; deze omwalling werd ontmanteld door Jozef II eind 18de eeuw. In de 19de eeuw is er een eerder geringe bouwactiviteit. Tijdens de Eerste Wereldoorlog worden verschillende panden verwoest, voornamelijk te situeren in Zuid-, Oost-, Noordstraat en op Grote Markt.

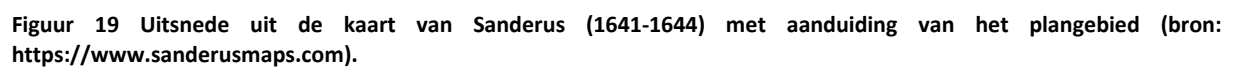
- **Siteniveau**

De Peter Benoitlaan, die ten oosten van het plangebied loopt, werd aangelegd op het tracé van de middeleeuwse stadsversterking. Het terrein maakt dus geen deel uit van de middeleeuwse stad, maar bevond zich net ten westen ervan, het maakt deel uit van de zone waar begin 18de eeuw grote grondwerken plaatsvonden voor aanleg van de Vaubanvesting. Op de kaarten van Jacob van Deventer (midden 16de eeuw) en van Sanderus (midden 17de eeuw) is het plangebied niet precies te situeren, maar het moet ergens nabij de kruising van de toenmalige stadsgracht en de Colomme-/Colonnegracht geweest zijn. Deze gracht, die Veurne verbond met Sint-Winoksbergen en verder met Duinkerke, werd in de stadskern en ter hoogte van het plangebied gedempt in de periode 1685-1709, en het plangebied en de omgeving werden opgenomen binnen de stadvesten van Vauban. Het terrein was in de 18de eeuw te situeren ter hoogte van een westelijk bastion in deze vesting; het opwerpen van dit bastion ging ongetwijfeld gepaard met grootschalige grondwerken voor het dempen van de Colonnegracht en de middeleeuwse stadsgracht, en voor het opwerken van een metersdikke grondpakketten bij de opbouw van de vesting. Na de ontmanteling van de vesting eind 18de eeuw bleef het plangebied lange tijd onbebouwd terrein. Pas rond 1900, met de aanleg van de Duinkerkestraat, verschijnt er bebouwing aan de straatzijde. Mogelijk gaat de huidige bebouwing terug tot dan. De luchtfoto van 1971 is ietwat wazig, maar op de foto van 1979-1990 lijkt de huidige

invulling van het terrein reeds aanwezig. Hoewel gelegen op een interessante historische locatie net buiten de middeleeuwse stadskern, werden bij de bouw van de Vaubanvesting deze middeleeuwse sporen vergraven, gedempt of bedekt onder een dik pakket opgeworpen aarde. Bij het slechten van de vesten, en bij de bouw van de onderkelderde woningen begin 20ste eeuw, werden de restanten van deze Vaubanvesting op hun beurt (deels) vernield.

Figuur 18 Uitsnede uit de kaart van Deventer (1550-1555) met benaderende aanduiding van het plangebied (bron: <https://belgica.kbr.be>).

Figuur 20 Uitsnede uit de Massekaart met de benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

Figuur 21 Uitsnede uit de Ferrariskaart met de benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

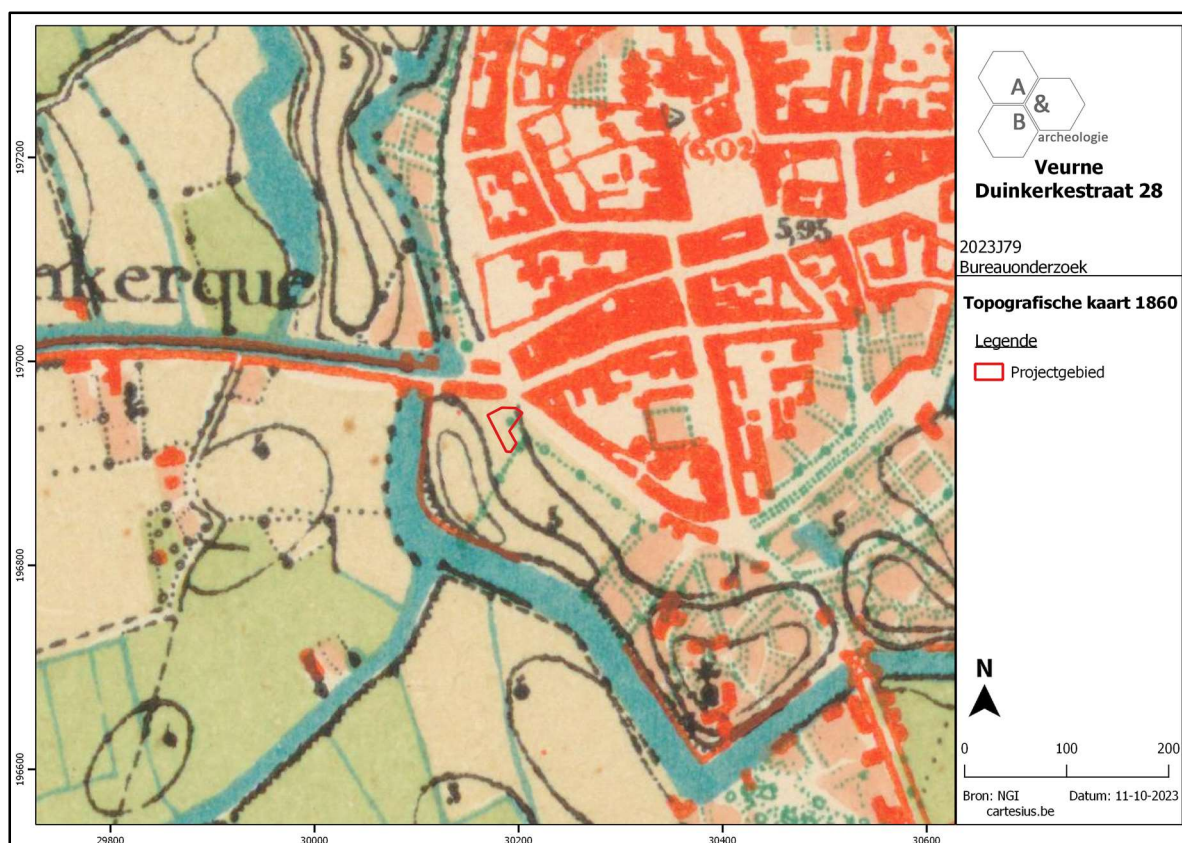
Figuur 22 Uitsnede uit de Ferrariskaart, detail (bron: geopunt.be).

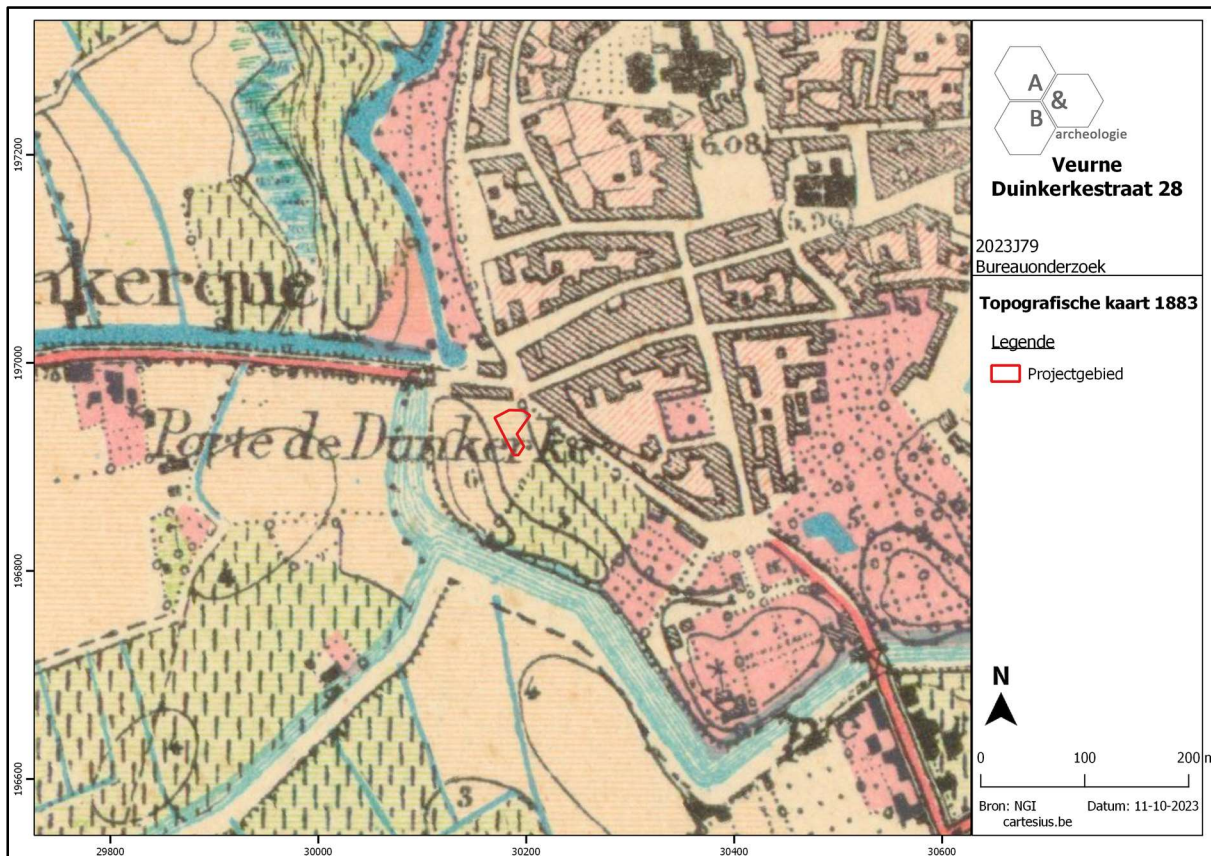
Figuur 23 Aanduiding van de site op de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).

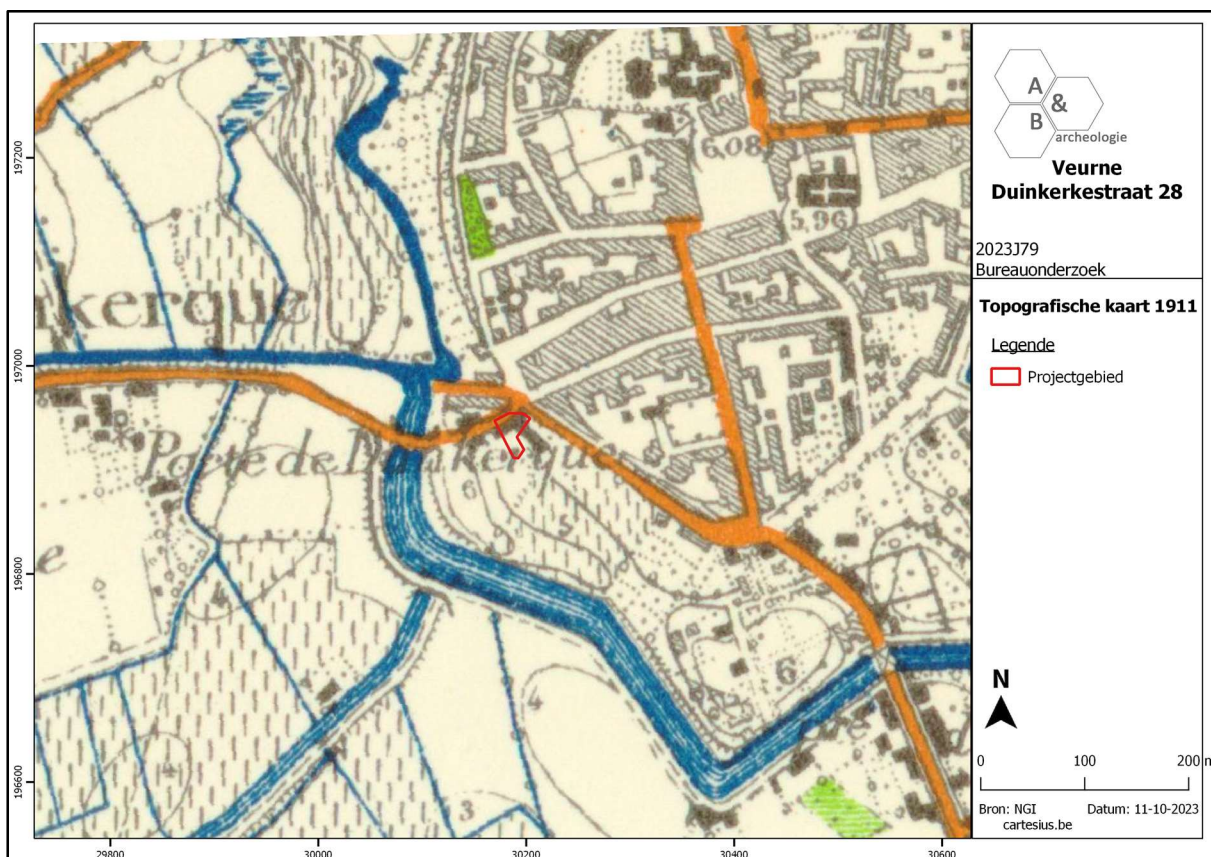
Figuur 26 Aanduiding van de site op de Vandermaelenkaart (bron: geopunt.be). De projectie moet naar het noordwesten opschuiven.

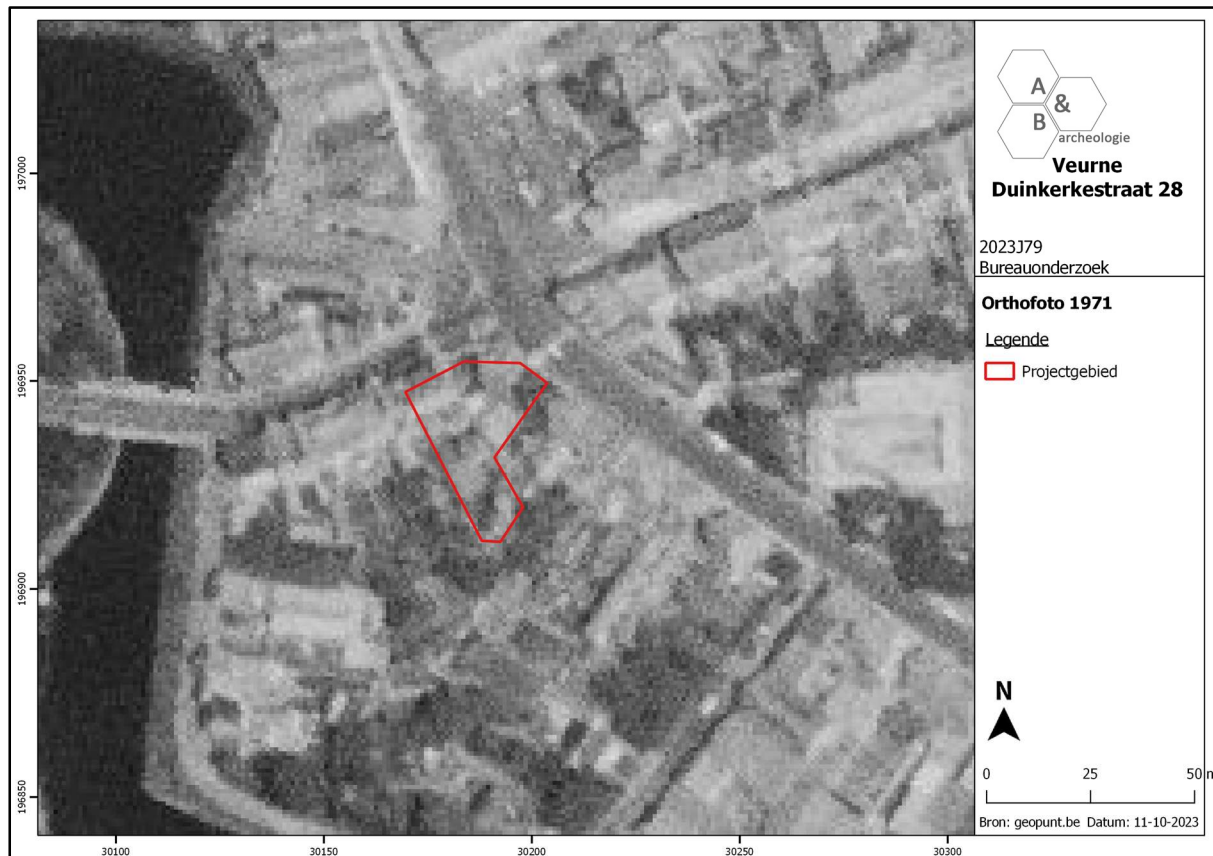
Figuur 27 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1860 (bron: cartesius.be).

Figuur 28 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1883 (bron: cartesius.be).

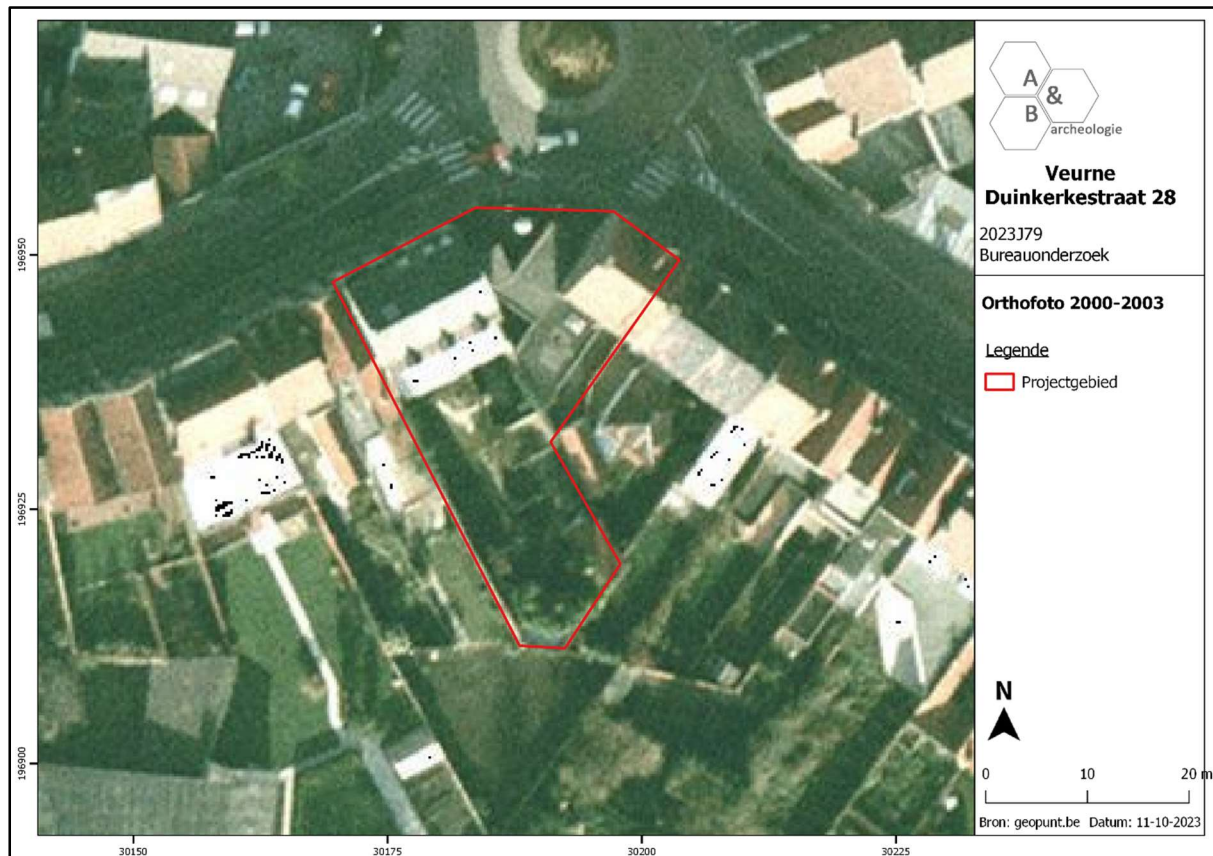
Figuur 29 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1911 (bron: cartesius.be).

Figuur 30 Aanduiding van de site op de orthofoto van 1971 (bron: geopunt.be).

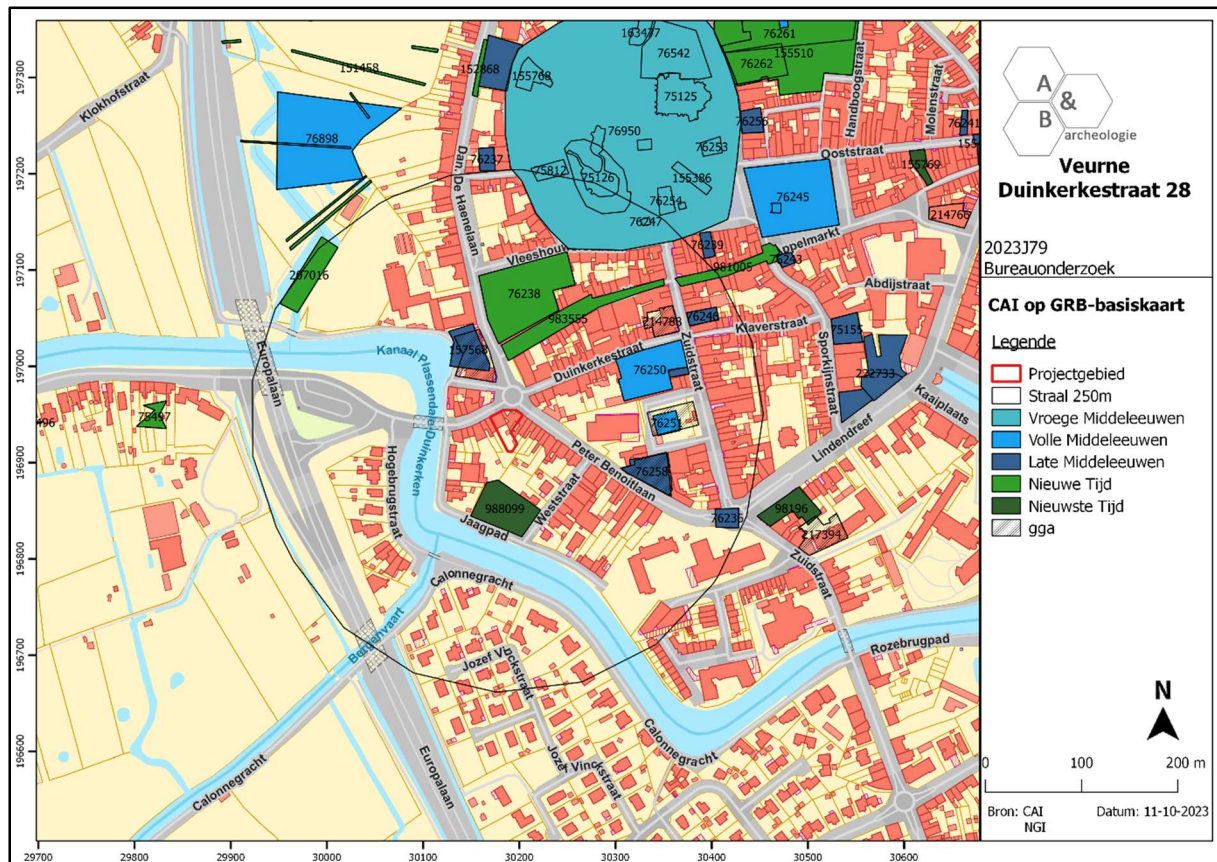

Figuur 31 Aanduiding van de site op de orthofoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 32 Aanduiding van de site op de orthofoto 2000-2003 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

Figuur 33 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).

Belangrijk en relevant archeologisch onderzoek is in Veurne al herhaaldelijk uitgevoerd. In 1978 en 1979 werd de circulaire versterking onderzocht, de Karolingische vluchtburcht die in de 9de eeuw tegen het Noormannengeweld werd opgericht en die het bewijs vormt dat er in de buurt belangrijke bewoning voorkwam. In dezelfde beweging werd tussen 1978 en 1981 de geschiedenis van de motte archeologisch doorgelicht. Bij andere opgravingen of werfcontroles kwamen nog allerlei sporen van het Veurnse verleden aan het licht. Stadspoorten, elementen van de Vaubanversterking, de Sint-Walburgaproosdij, de afgebroken Sint-Denijskerk, maar ook resten van artisanale activiteit raakten zo gedocumenteerd.⁸

Voor het plangebied zijn deze sites, gelegen in de middeleeuwse stadskern, minder relevant, aangezien het terrein daar net buiten is gelegen. In de nabije omgeving van het plangebied, zijn 2 gekende sites aangeduid die zich eveneens buiten de middeleeuwse kern bevinden.

- CAI Locatie 988099: bij een recent proefsleuvenonderzoek iets ten zuiden van het plangebied werd de opbouw en demping van het 'holle' bastion van de Vaubanvesting, waarop ook het huidige terrein kan gesitueerd worden, vastgesteld. Het proefsleuvenonderzoek bracht

⁸ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/140015>

uitsluitend sporen aan het licht die in verband gebracht kunnen worden met de 18de-eeuwse verdedigingswerken rond Veurne. Het betreft binnen het plangebied een hol bastion dat aangelegd werd aan het begin van de 18de eeuw en later, aan het einde van de 18de eeuw, weer ontmanteld werd. Bij deze ontmanteling werd de verdedigingswal afgetopt en werd de aarde afkomstig van de wal mogelijk gebruikt om het lageregelegen terrein achter de wal op te hogen. Om het hol bastion op te vullen werden vermoedelijk ook aanzienlijke hoeveelheden aarde van elders aangebracht. Het nivelleren van het terrein was vooral bedoeld om de grond beschikbaar te maken voor verkoop als bouwgrond zodat de gronden gebruikt konden worden voor stadsuitbreidingen.

Figuur 34 Overzichtsfoto van het profiel doorheen het bastion zoals aangetroffen op CAI Locatie 988099. De zwarte band is het loopniveau van het bastion, de lagen erboven zijn dempingslagen van eind 18de en 19de eeuw, de lagen eronder zijn ophogingslagen aangebracht bij de aanleg van het bastion (bron: <https://loket.onroenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/25693>).

- CAI Locatie 157568, iets ten noorden van het plangebied. Op deze locatie is de toevalsvondst gekend van zware funderingen in gele baksteen van 2 halfcirkelvormige baksteenstructuren, te interpreteren als de basis van 2 flanketorens. Vermoedelijk zijn ze een deel van de Duinkerke poort, een eind 14de-eeuwse stadspoort.

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van het bureauonderzoek kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- De Peter Benoitlaan, die ten oosten van het plangebied loopt, werd aangelegd op het tracé van de middeleeuwse stadsversterking. Het terrein maakt dus geen deel uit van de middeleeuwse stad, maar bevond zich net ten westen ervan, het maakt deel uit van de zone waar begin 18de eeuw grote grondwerken plaatsvonden voor aanleg van de Vaubanvesting. Op de kaarten van Jacob van Deventer (midden 16de eeuw) en van Sanderus (midden 17de eeuw) is het plangebied niet precies te situeren, maar het moet ergens nabij de kruising van de toenmalige stadsgracht en de Colommegracht/Colonnegracht geweest zijn. Deze gracht, die Veurne verbond met Sint-Winoksbergen en verder met Duinkerke, werd in de stadskern en ter hoogte van het plangebied gedempt in de periode 1685-1709, en het plangebied en de omgeving werden opgenomen binnen de stadvesten van Vauban. Het terrein was in de 18de eeuw te situeren ter hoogte van een westelijk bastion in deze vesting; het opwerpen van dit bastion ging ongetwijfeld gepaard met grootschalige grondwerken voor het dempen van de Colonnegracht en de middeleeuwse stadsgracht, en voor het opwerken van een metersdikke grondpakketten bij de opbouw van de vesting. Na de ontmanteling van de vesting eind 18de eeuw bleef het plangebied lange tijd onbebouwd terrein. Pas rond 1900, met de aanleg van de Duinkerkestraat, verschijnt er bebouwing aan de straatzijde. Mogelijk gaat de huidige bebouwing terug tot dan. De luchtfoto van 1971 is ietwat wazig, maar op de foto van 1979-1990 lijkt de huidige invulling van het terrein reeds aanwezig. Hoewel gelegen op een interessante historische locatie net buiten de middeleeuwse stadskern, werden bij de bouw van de Vaubanvesting deze middeleeuwse sporen vergraven, gedempt of bedekt onder een dik pakket opgeworpen aarde. Bij het slechten van de vesten, en bij de bouw van de onderkelderde woningen begin 20ste eeuw, werden de restanten van deze Vaubanvesting op hun beurt (deels) vernield.

- Een recent sleuvenonderzoek uitgevoerd iets ten zuiden van het plangebied op ditzelfde bastion, bracht de grootschaligheid van de grondwerken aan het licht die gepaard gingen met het optrekken van de vesting. Het oude loopniveau verdween onder diverse ophogingspakketten, en na het slechten van de vesting werd het bastion deels afgetopt en op zijn beurt bedekt met ophogingslagen, om zodoende de vrijgekomen ruimte van de voormalige vesten bouwrijp te maken.

- De archeologische waarde van het plangebied schuilt voornamelijk in de aanwezigheid van het bastion, en de opbouw ervan. Dit is voornamelijk een stratigrafisch verhaal dat het best wordt gedocumenteerd op basis van één of meerdere brede, diepe dwarssleuven. Mogelijk zijn er onder de Vaubanvestingen nog sporen aanwezig van de middeleeuwse stadsgracht, de Colommegracht, en/of aanhorigheden; indien deze zaken nog aanwezig zijn, zullen deze zich op aanzienlijke diepte bevinden. Er kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend voor sites met een complexe stratigrafie, daterend uit de late middeleeuwen en de nieuwe tijd.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

De werken houden de renovatie van de bestaande hoofdgebouwen in, alsook de sloop van enkele bijgebouwen en de nieuwbouw van 2 nieuwe gebouwen. Bij de renovatie worden de kelders, deels herbruikt, deels gedempt. De nieuwe gebouwen, die niet worden onderkelderde, vallen zo goed als volledig binnen de footprint van de huidige bebouwde en verharde zone van het terrein. De tuin wordt heraangelegd. Ter hoogte van de nieuwe gebouwen zal de bodemingreep algemeen niet dieper gaan dan de verstoring veroorzaakt door de huidige bebouwing, met plaatselijk misschien een iets diepere bodemingreep voor funderingen en nutsvoorzieningen. De renovatie van de bestaande, onderkelderde gebouwen brengt geen nieuwe bodemingreep met zich mee. De bodemimpact ter hoogte van de heraan te leggen tuin zal ca. 40cm diep gaan.

Hoewel het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting kent, moet deze afgewogen worden tegenover de beperktheid, zowel in diepte als oppervlakte, van de geplande werken. De te verwachten bodemingrepen zijn dermate ondiep dat ze geen structurele vernieling kunnen aanbrengen aan de restanten van het bastion van de Vaubanvesting. Daarnaast zal een verder vooronderzoek waarbij de uitgraving van een eventuele onderzoekssleuf rekening houdt met de diepte van de geplande werken (en dus niet metersdiep kan uitgegraven worden) op geen enkele manier kenniswinst kunnen opleveren over de opbouw van de vesting, en al zeker niet over middeleeuwse structuren die eventueel nog onder de vesting aanwezig zijn. In het kader van de geplande werken wordt dus geen verder onderzoek geadviseerd.

3.3. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

De Peter Benoitlaan, die ten oosten van het plangebied loopt, werd aangelegd op het tracé van de middeleeuwse stadsversterking. Het terrein maakt dus geen deel uit van de middeleeuwse stad, maar bevond zich net ten westen ervan, het maakt deel uit van de zone waar begin 18de eeuw grote grondwerken plaatsvonden voor aanleg van de Vaubanvesting. Op de kaarten van Jacob van Deventer (midden 16de eeuw) en van Sanderus (midden 17de eeuw) is het plangebied niet precies te situeren, maar het moet ergens nabij de kruising van de toenmalige stadsgracht en de Colonne-/Colonnegracht geweest zijn. Deze gracht, die Veurne verbond met Sint-Winoksbergen en verder met Duinkerke, werd in de stadskern en ter hoogte van het plangebied gedempt in de periode 1685-1709, en het plangebied en de omgeving werden opgenomen binnen de stadvesten van Vauban. Het terrein was in de 18de eeuw te situeren ter hoogte van een westelijk bastion in deze vesting; het opwerpen van dit bastion ging ongetwijfeld gepaard met grootschalige grondwerken voor het dempen van de Colonnegracht en de middeleeuwse stadsgracht, en voor het opwerken van een metersdikke grondpakketten bij de opbouw van de vesting. Na de ontmanteling van de vesting eind 18de eeuw bleef het plangebied lange tijd onbebouwd terrein. Pas rond 1900, met de aanleg van de Duinkerkestraat, verschijnt er bebouwing aan de straatzijde. Mogelijk gaat de huidige bebouwing terug tot dan. De luchtfoto van 1971 is ietwat wazig, maar op de foto van 1979-1990 lijkt de huidige invulling van het terrein reeds aanwezig. Hoewel gelegen op een interessante historische locatie net buiten de middeleeuwse stadskern, werden bij de bouw van de Vaubanvesting deze middeleeuwse

sporen vergraven, gedempt of bedekt onder een dik pakket opgeworpen aarde. Bij het slechten van de vesten, en bij de bouw van de onderkelderde woningen begin 20ste eeuw, werden de restanten van deze Vaubanvesting op hun beurt (deels) vernield. Er vond nog geen archeologisch onderzoek plaats op het terrein.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

Zie hierboven.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Neen.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

De werken houden de renovatie van de bestaande hoofdgebouwen in, alsook de sloop van enkele bijgebouwen en de nieuwbouw van 2 nieuwe gebouwen. Bij de renovatie worden de kelders, deels herbruikt, deels gedempt. De nieuwe gebouwen, die niet worden onderkelderd, vallen zo goed als volledig binnen de footprint van de huidige bebouwde en verharde zone van het terrein. De tuin wordt heraangelegd. Ter hoogte van de nieuwe gebouwen zal de bodemingreep algemeen niet dieper gaan dan de verstoring veroorzaakt door de huidige bebouwing, met plaatselijk misschien een iets diepere bodemingreep voor funderingen en nutsvoorzieningen. De renovatie van de bestaande, onderkelderde gebouwen brengt geen nieuwe bodemingreep met zich mee. De bodemimpact ter hoogte van de heraan te leggen tuin zal ca. 40cm diep gaan.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

De archeologische waarde van het plangebied schuilt voornamelijk in de aanwezigheid van het bastion, en de opbouw ervan. Dit is voornamelijk een stratigrafisch verhaal dat het best wordt gedocumenteerd op basis van één of meerdere brede, diepe dwarsseuven. Mogelijk zijn er onder de Vaubanvestingen nog sporen aanwezig van de middeleeuwse stadsgracht, de Colommegracht, en/of aanhorigheden; indien deze zaken nog aanwezig zijn, zullen deze zich op aanzienlijke diepte bevinden. Er kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend voor sites met een complexe stratigrafie, daterend uit de late middeleeuwen en de nieuwe tijd.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Niet van toepassing, er wordt geen verder onderzoek geadviseerd.

4. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het stedenbouwkundige handelingen te Veurne Duinkerkestraat 28 (provincie West-Vlaanderen), gelegen binnen woongebied en binnen een archeologische zone, en waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 300m² of meer bedraagt en de bodemingreep 100m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is ca. 777m² groot en heeft een onregelmatige vorm. Het grenst in het noorden aan de Duinkerkestraat en in het noordoosten aan de Peter Benoitlaan. Aan straatzijde zijn de woningen Duinkerkestraat 2 en Peter Benoitlaan 58 gelegen, bestaande uit een hoofdgebouw en aanbouwen aan de straatzijde en een tuin met achteraan. Beide hoofdgebouwen zijn onderkelderd.

De Peter Benoitlaan, die ten oosten van het plangebied loopt, werd aangelegd op het tracé van de middeleeuwse stadsversterking. Het terrein maakt dus geen deel uit van de middeleeuwse stad, maar bevond zich net ten westen ervan, het maakt deel uit van de zone waar begin 18de eeuw grote grondwerken plaatsvonden voor aanleg van de Vaubanvesting. Op de kaarten van Jacob van Deventer (midden 16de eeuw) en van Sanderus (midden 17de eeuw) is het plangebied niet precies te situeren, maar het moet ergens nabij de kruising van de toenmalige stadsgracht en de Colonne-/Colonnegracht geweest zijn. Deze gracht, die Veurne verbond met Sint-Winoksbergen en verder met Duinkerke, werd in de stadskern en ter hoogte van het plangebied gedempt in de periode 1685-1709, en het plangebied en de omgeving werden opgenomen binnen de stadvesten van Vauban. Het terrein was in de 18de eeuw te situeren ter hoogte van een westelijk bastion in deze vesting; het opwerpen van dit bastion ging ongetwijfeld gepaard met grootschalige grondwerken voor het dempen van de Colonnegracht en de middeleeuwse stadsgracht, en voor het opwerken van een metersdikke grondpakketten bij de opbouw van de vesting. Na de ontmanteling van de vesting eind 18de eeuw bleef het plangebied lange tijd onbebouwd terrein. Pas rond 1900, met de aanleg van de Duinkerkestraat, verschijnt er bebouwing aan de straatzijde. Mogelijk gaat de huidige bebouwing terug tot dan. De luchtfoto van 1971 is ietwat wazig, maar op de foto van 1979-1990 lijkt de huidige invulling van het terrein reeds aanwezig. Hoewel gelegen op een interessante historische locatie net buiten de middeleeuwse stadskern, werden bij de bouw van de Vaubanvesting deze middeleeuwse sporen vergraven, gedempt of bedekt onder een dik pakket opgeworpen aarde. Bij het slechten van de vesten, en bij de bouw van de onderkelderde woningen begin 20ste eeuw, werden de restanten van deze Vaubanvesting op hun beurt (deels) vernield.

Een recent sleuvenonderzoek uitgevoerd iets ten zuiden van het plangebied op hetzelfde bastion, bracht de grootschaligheid van de grondwerken aan het licht die gepaard gingen met het optrekken van de vesting. Het oude loopniveau verdween onder diverse ophogingspakketten, en na het slechten van de vesting werd het bastion deels afgetopt en op zijn beurt bedekt met ophogingslagen, om zodoende de vrijgekomen ruimte van de voormalige vesten bouwrijp te maken.

De archeologische waarde van het plangebied schuilt voornamelijk in de aanwezigheid van het bastion, en de opbouw ervan. Dit is voornamelijk een stratigrafisch verhaal dat het best wordt

gedocumenteerd op basis van één of meerdere brede, diepe dwarsseuven. Mogelijk zijn er onder de Vaubanvestingen nog sporen aanwezig van de middeleeuwse stadsgracht, de Colommegracht, en/of aanhorigheden; indien deze zaken nog aanwezig zijn, zullen deze zich op aanzienlijke diepte bevinden. Er kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend voor sites met een complexe stratigrafie, daterend uit de late middeleeuwen en de nieuwe tijd.

De werken houden de renovatie van de bestaande hoofdgebouwen in, alsook de sloop van enkele bijgebouwen en de nieuwbouw van 2 nieuwe gebouwen. Bij de renovatie worden de kelders, deels herbruikt, deels gedempt. De nieuwe gebouwen, die niet worden onderkelderd, vallen zo goed als volledig binnen de footprint van de huidige bebouwde en verharde zone van het terrein. De tuin wordt heraangelegd. Ter hoogte van de nieuwe gebouwen zal de bodemingreep algemeen niet dieper gaan dan de verstoring veroorzaakt door de huidige bebouwing, met plaatselijk misschien een iets diepere bodemingreep voor funderingen en nutsvoorzieningen. De renovatie van de bestaande, onderkelderde gebouwen brengt geen nieuwe bodemingreep met zich mee. De bodemimpact ter hoogte van de heraan te leggen tuin zal ca. 40cm diep gaan.

Hoewel het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting kent, moet deze afgewogen worden tegenover de beperktheid, zowel in diepte als oppervlakte, van de geplande werken. De te verwachten bodemingrepen zijn dermate ondiep dat ze geen structurele vernieling kunnen aanbrengen aan de restanten van het bastion van de Vaubanvesting. Daarnaast zal een verder vooronderzoek waarbij de uitgraving van een eventuele onderzoekssleuf rekening houdt met de diepte van de geplande werken (en dus niet metersdiep kan uitgegraven worden) op geen enkele manier kenniswinst kunnen opleveren over de opbouw van de vesting, en al zeker niet over middeleeuwse structuren die eventueel nog onder de vesting aanwezig zijn. In het kader van de geplande werken wordt dus geen verder onderzoek geadviseerd.

5. Bibliografie

- <https://inventaris.onroenderfgoed.be>
- <https://cai.onroenderfgoed.be/>
- <http://www.geopunt.be/kaart>
- <http://www.cartesius.be/CartesiumPortal/>
- <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>
- <http://www.ngi.be/topomapviewer/>
- <https://www.google.com/maps>
- <https://belgica.kbr.be>
- <https://www.sanderusmaps.com>
- <https://loket.onroenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/25693>

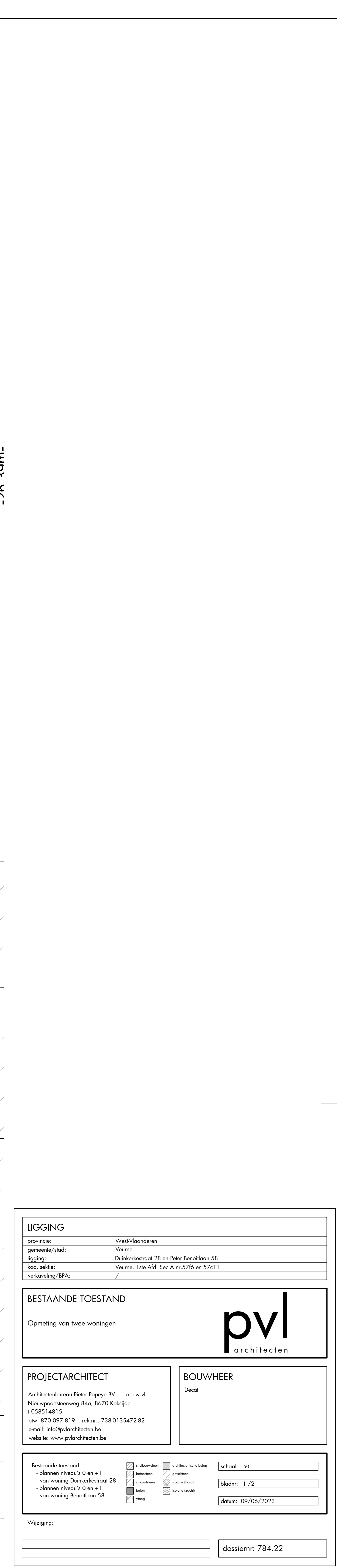
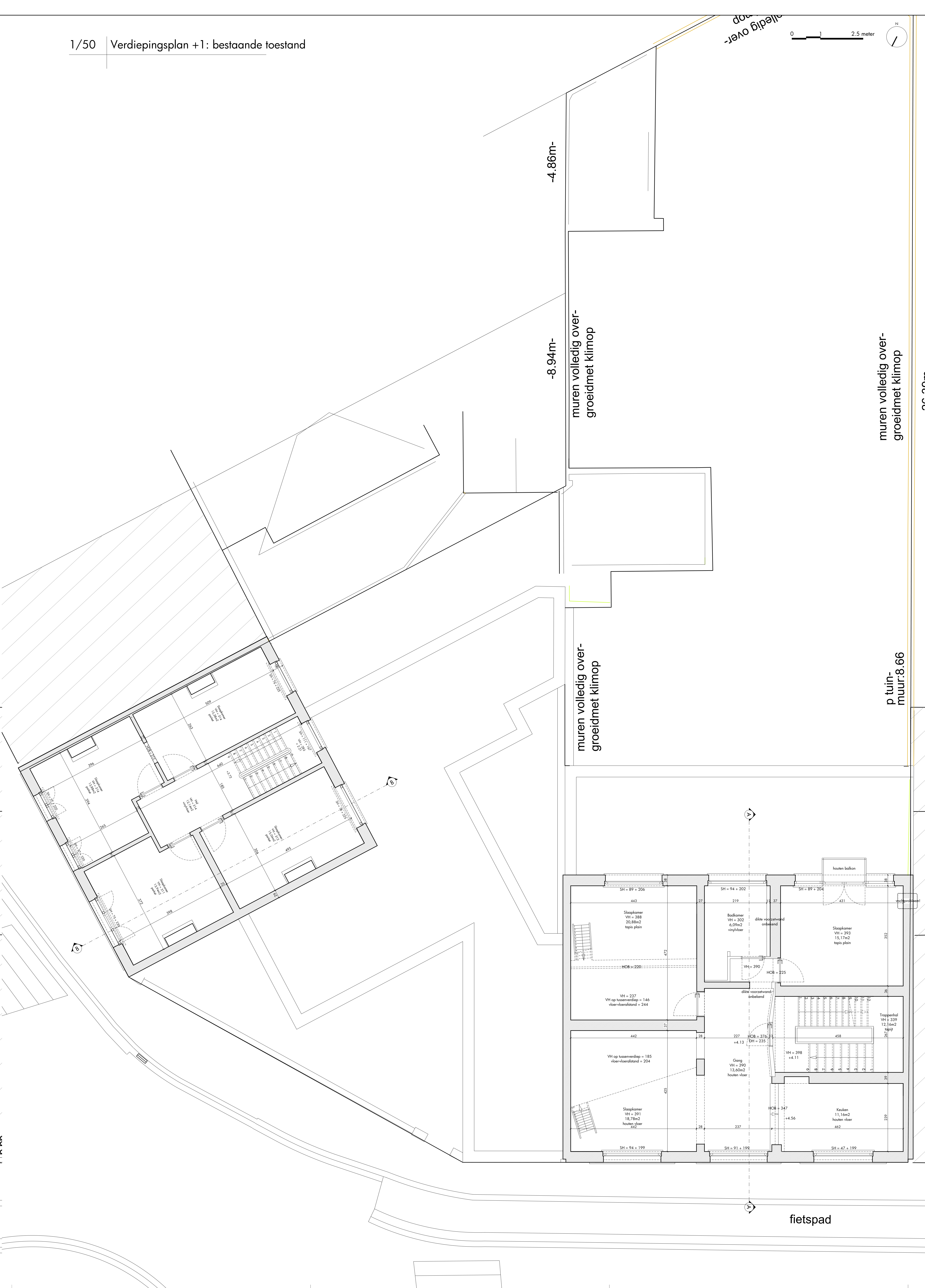
6. Bijlages

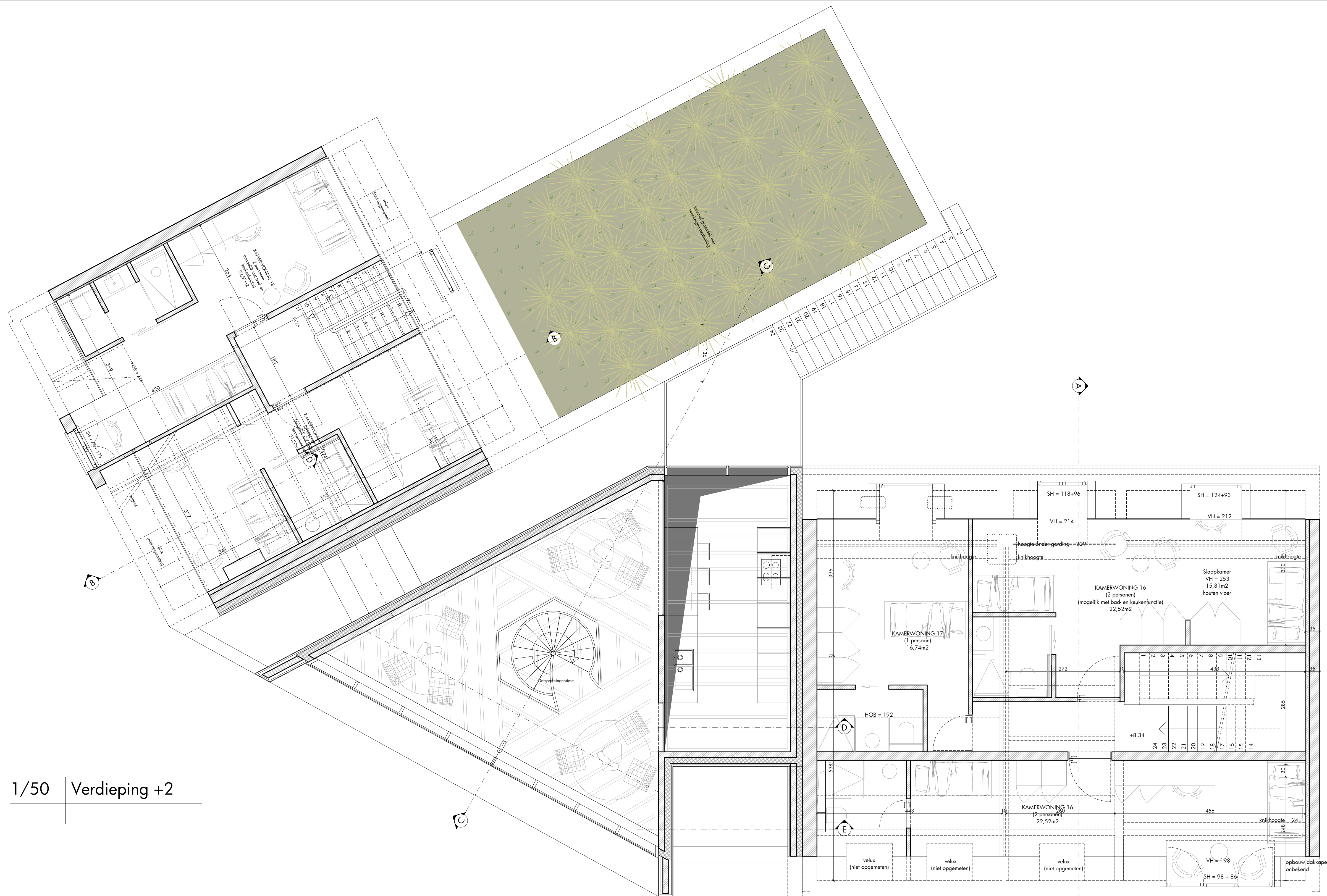
- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2022 (bron: geopunt.be).....	7
Figuur 2 Plan bestaande toestand, het noorden bevindt zich linksonder (bron: initiatiefnemer).	8
Figuur 3 Kelderplan, het noorden bevindt zich linksonder (bron: initiatiefnemer).	9
Figuur 4 Beeld op de gebouwen aan de zijde Duinkerkestraat (bron: https://www.google.com/maps).	9
Figuur 5 Beeld op de gebouwen aan de zijde Peter Benoitlaan (bron: https://www.google.com/maps).	10
Figuur 6 Schematische weergave van de te slopen en de nieuw te bouwen volumes (bron: initiatiefnemer).	11
Figuur 7 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	12
Figuur 8 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	13
Figuur 9 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).	13
Figuur 10 Zicht op de bodemgebruikskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).	14
Figuur 11 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).	15
Figuur 12 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).	15
Figuur 13 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).	16
Figuur 14 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).	17
Figuur 15 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	17
Figuur 16 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	18
Figuur 17 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	18
Figuur 18 Uitsnede uit de kaart van Deventer (1550-1555) met benaderende aanduiding van het plangebied (bron: https://belgica.kbr.be).	21
Figuur 19 Uitsnede uit de kaart van Sanderus (1641-1644) met aanduiding van het plangebied (bron: https://www.sanderusmaps.com).	22
Figuur 20 Uitsnede uit de Massekaart met de benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).	23
Figuur 21 Uitsnede uit de Ferrariskaart met de benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).	23
Figuur 22 Uitsnede uit de Ferrariskaart, detail (bron: geopunt.be).	24
Figuur 23 Aanduiding van de site op de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).	24
Figuur 24 Aanduiding van de site op de Poppkaart (bron: geopunt.be).	25
Figuur 25 Aanduiding van de site op de Poppkaart, detail (bron: geopunt.be).	25
Figuur 26 Aanduiding van de site op de Vandermaelenkaart (bron: geopunt.be). De projectie moet naar het noordwesten opschuiven.	26
Figuur 27 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1860 (bron: cartesius.be).	26
Figuur 28 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1883 (bron: cartesius.be).	27
Figuur 29 Aanduiding van de site op de topografische kaart van 1911 (bron: cartesius.be).	27
Figuur 30 Aanduiding van de site op de orthofoto van 1971 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 31 Aanduiding van de site op de orthofoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 32 Aanduiding van de site op de orthofoto 2000-2003 (bron: geopunt.be).	29

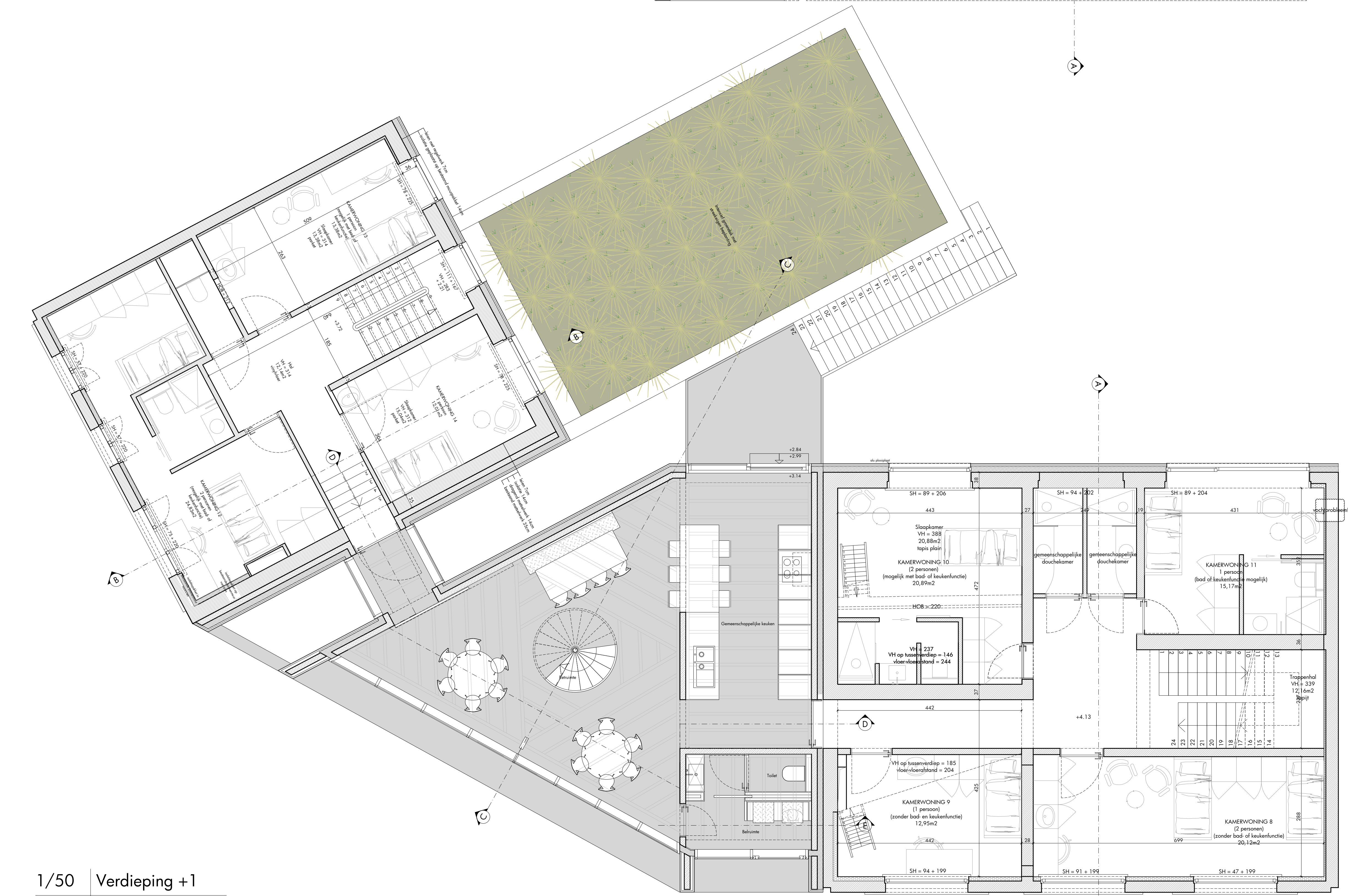
Figuur 33 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).	30
Figuur 34 Overzichtsfoto van het profiel doorheen het bastion zoals aangetroffen op CAI Locatie 988099. De zwarte band is het loopniveau van het bastion, de lagen erboven zijn dempingslagen van eind 18 ^{de} en 19 ^{de} eeuw, de lagen eronder zijn ophogingslagen aangebracht bij de aanleg van het bastion (bron: https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/25693).	31

Bijlage: Ontwerpplannen (bron: initiatiefnemer).

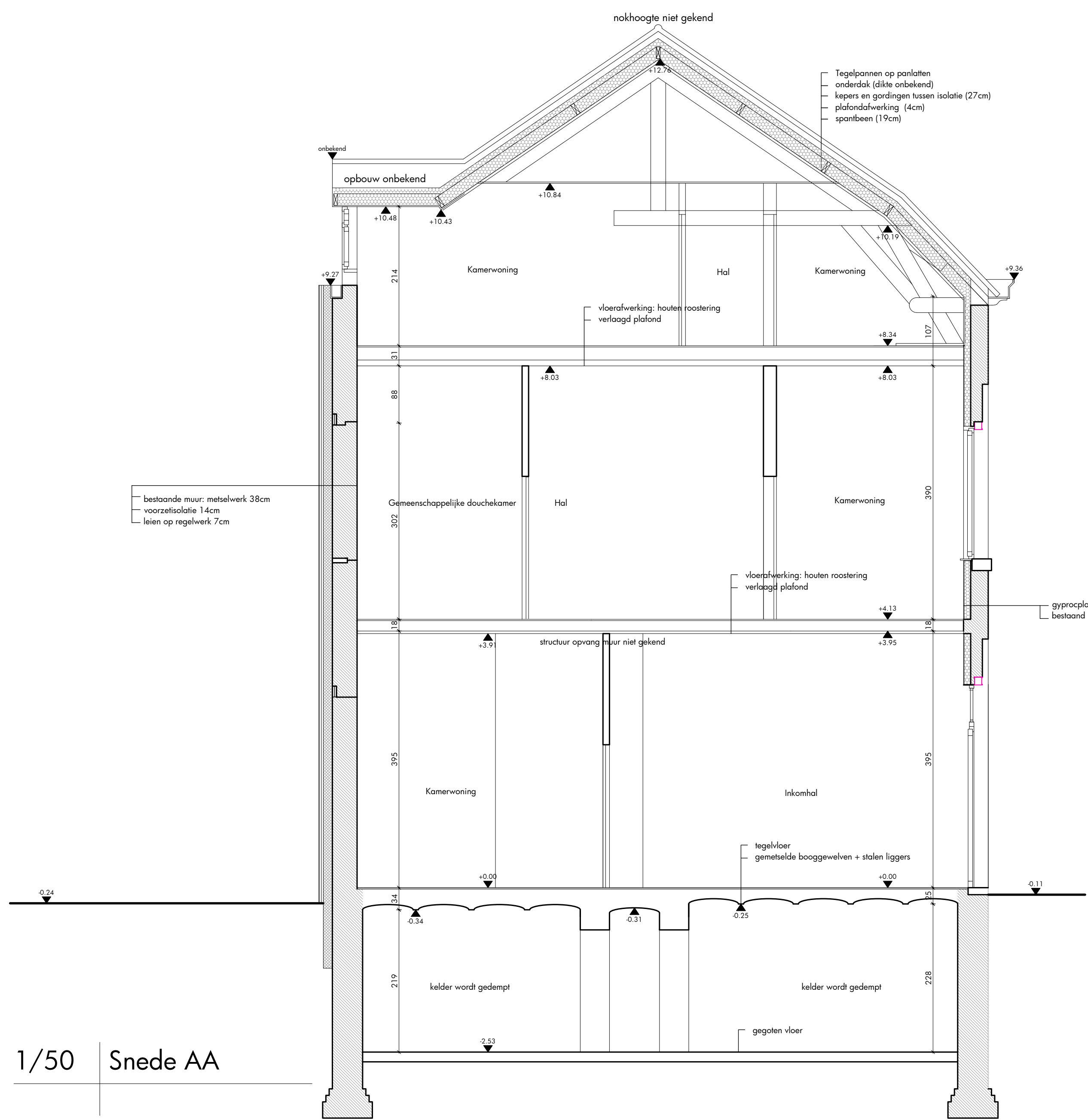

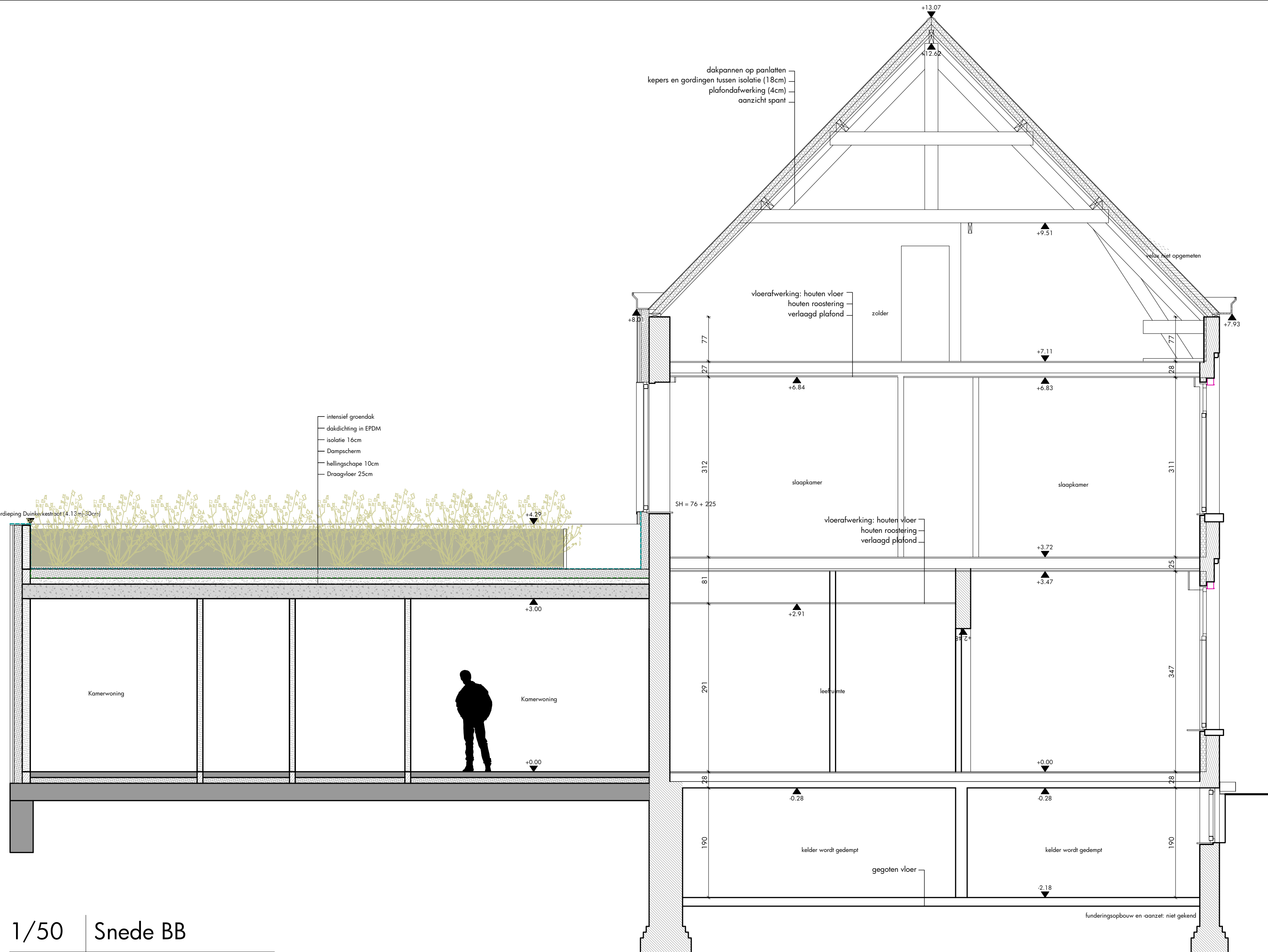
1/50 Verdieping +2

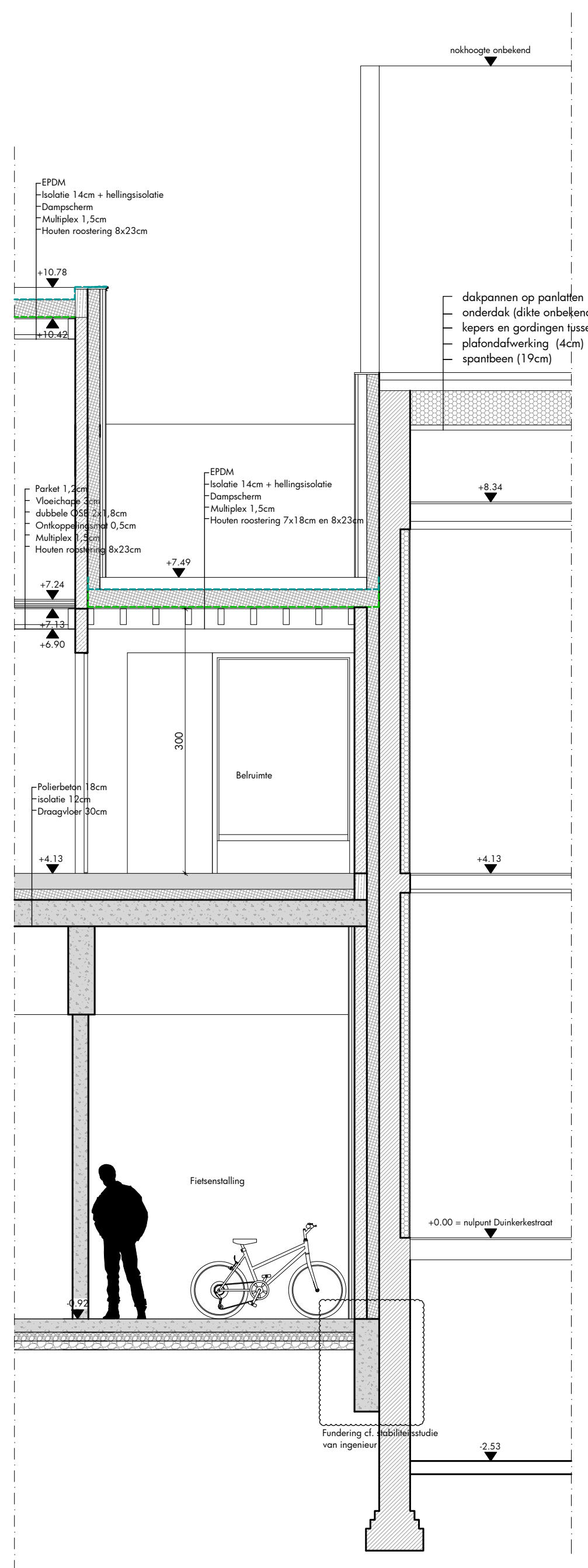
1/50 Verdieping +1

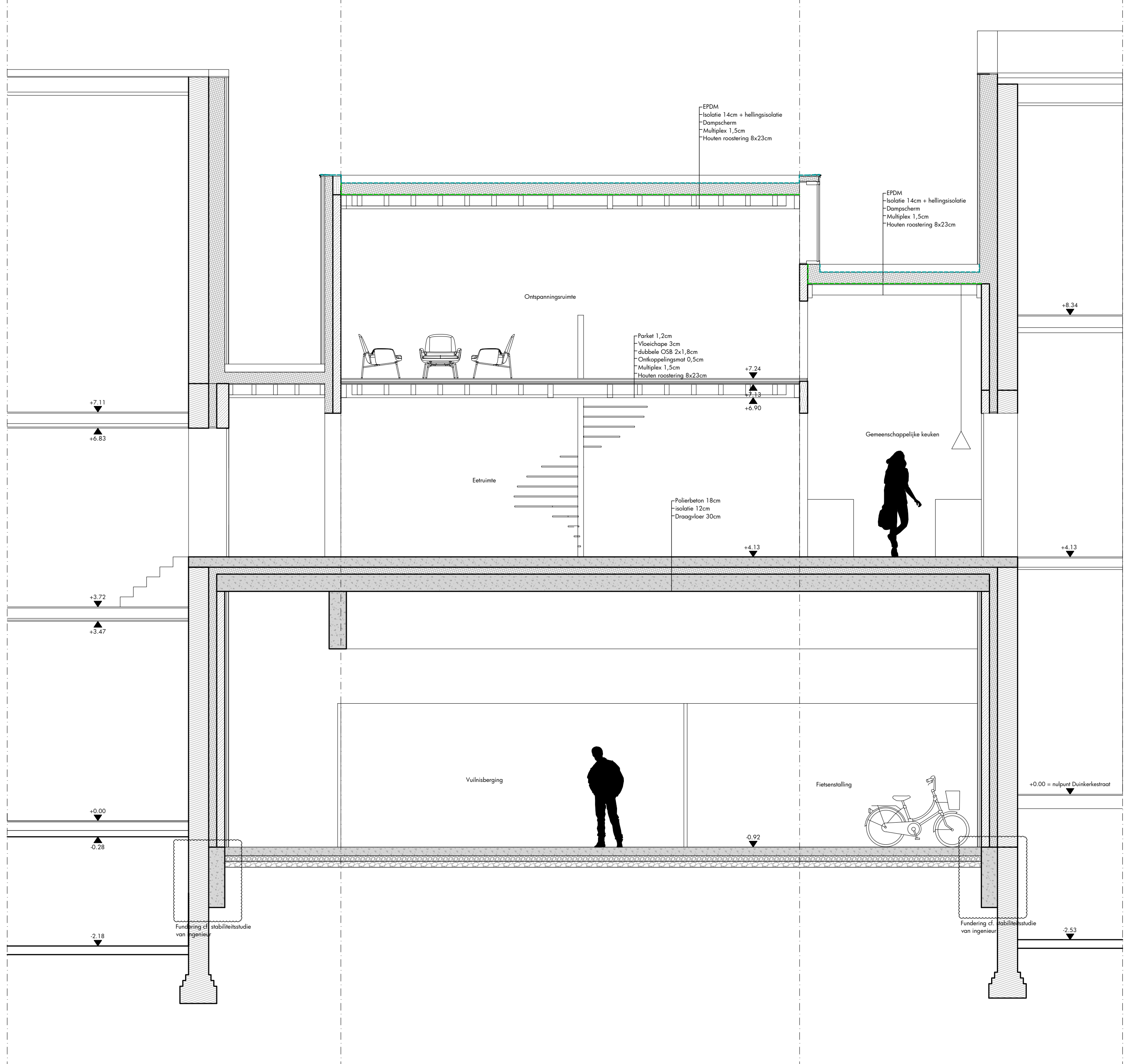
1/50 Sneede AA

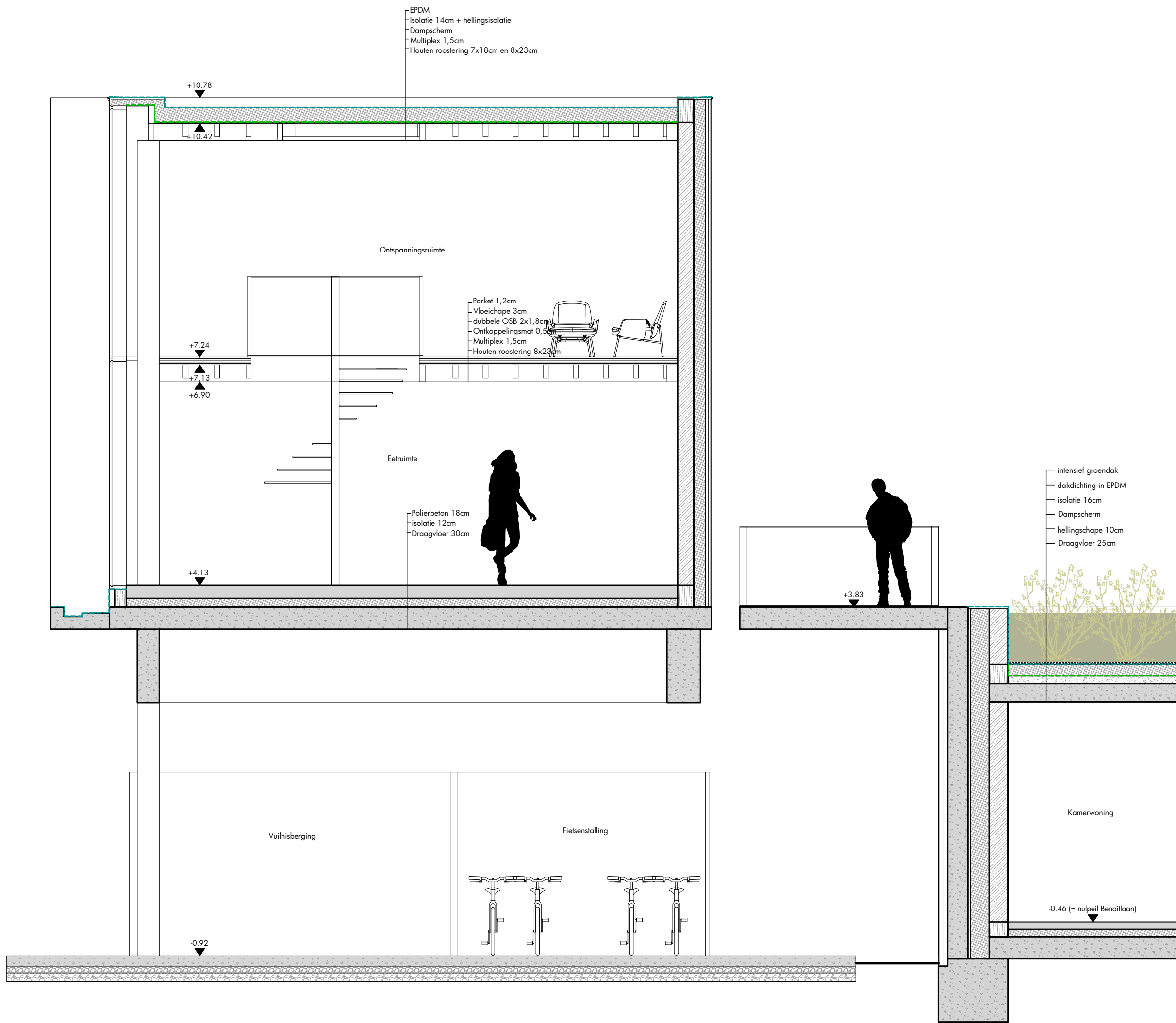
1/50 Sneede BB

1/50 Sneede EE

1/50 Sneede DD

Sneede CC 1/50

LIGGING	
provincie:	Vlaamse Gewest
gemeente/stad:	Vlaamse Gewest
ligging:	Dankbaarweg 28 en Peter Benoitweg 58
locatie:	Vlaamse Gewest, 1ste Afd. Sec. A nr. 576 en 577
verfiling: 30%	
VOORONTWERP	
Het bouwen van kamerswoningen	
pvl architecten	
PROJECTARCHITECT	
Architectenbureau Peter Poppe BV o.o.w.v. Nieuwpoortweg 84, 3070 Koksijde T 03581 4815 fax: 03581 4819 e-mail: info@pvlarchitecten.be website: www.pvlarchitecten.be	
BOUWHEER	
Dierckx	
VOORONTWERP	
Plan 1:1 en 1:2 Sneeden AA, BB, CC, DD en EE	
schaal: 1:50 blad: 1/2 datum: 22/09/2023	
Wijziging:	
dossier: 784.22	

Duinkerkestraat 30
8630 Veurne
Afd. 1, sectie A, nr 57 v11
Eénggezinswoning

[illegible]

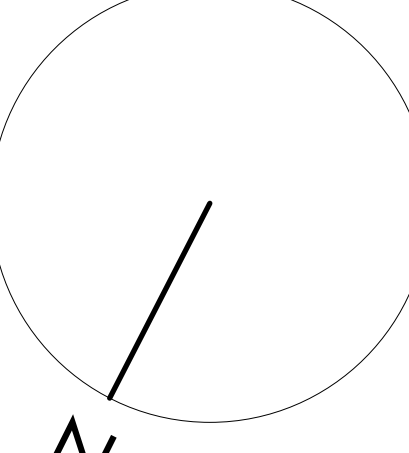
DUINKERKESTRAAT
gewestweg, asfalt

LIG	
provi	
geme	
ligte	
lad	
veloc	

VO	
Her t	

PRC	
Acht	
Nieuw	
rdse	

1/50	Gelijkvloers
------	--------------

[illegible]

Wijziging:

dossiernr: 784.22